

1

MEDICINA

PASAULIO LIETUVIŲ GYDŲTOJŲ SAJUNGOS ŽURNALAS

Nr. 1 (63) 1984

Redaktorius

Vaclovas Šaulys, M.D.

Redakcinė kolegija:

Kazys Ambrozaitis, M.D.

Milda Budrys, M.D.

F.V. Kaunas, M.D.

Kazimieras Rimkus, M.D.

Vytautas Tauras, M.D.

Redakcinės kolegijos nariai, tvarko atskirus žurnalo skyrius

Techninis redagavimas:

Aleksandras Pakalniškis, Jn.

Klementas Dėdela

Kalba ir korektūra rūpinasi:

Juozas Masilionis

Spaudos darbai atlikti:

M. Morkūno spaustuvėj, Čikaĝoje

Straipsniai, korespondencijos, nuotraukos siunčiamos redakcijos adresu. Rankraščiai taisomi ar trumpinami redakcijos nuožiūra. Žurnalas išeina du kartus per metus. Prenumerata U.S. \$10.00 metams. Atsiskaitoma per draugijas, arba tiesiog MEDICINOS adresu. Adresų pakeitimus prašome iš anksto pranešti administracijai.

Redakcija:

MEDICINA c/o V. Šaulys

2639 W. 86th St.

Chicago, Ill. 60652

Tel.: (312) 776-7337

Administracija:

Sofija Blažys

3038 W. 59th St.

Chicago, IL 60629

(312) 776-6667 (darbo)

(312) 925-3048 (namų)

TURINYS

Redakcijos pastabos	1
Brendimo amžiaus medicina, A. Pavilaniš	2
Kolonoskopija: technika, indikacijos ir komplikacijos, G. Skrinska	5
Diabetinė retinopatija, M. Vygantas	7
Raudonos akies sindromas, M. Arštikaitytė-Uleckienė	9
Ambulatorinis, nuolatinis peritonealinis dializas, J. Daugirdas	11
Teisinės problemos medicinos praktikoje, A. Kėželis	12
Rytų ir Vakarų medicinos dialogas, D. Bieliauskienė	13
Medicina okupuotoje Lietuvoje, F. Kaunas	17
PLGS veikla, V. Šaulys	20
14-to PLGS suvažiavimo rezoliucijos, G. Balukas	23
Draugijų veikla	24
J u l i u s K a u p a s, K. Keblys ir V. Majauskas	27
Mūsų mirusieji, K. Rimkus	30
Mokslu pakopomis, K. Rimkus	32
Kronika, S. Budrys ir K. Rimkus	34
Pagalbinis moterų vienetas, S. Blažienė	38
Fraternitas Lithuanica, V. Tauras	39
Korp! GAJA, K. Ambrozaitis	43
Mikstūra, K. Ambrozaitis	44

REDAKCIJOS PASTABOS

Viršely dail. A. Sutkuvienės „Dux Magnus“ šikais MEDICINA pamini Šv. Kazimiero 500 metų jubiliejų.

Mokslinė dalis užpildyta šių metų LAMA seminaro paskaitų santraukomis. Gaila, kad nebuvo įmanoma visas patalpinti.

Šiam numery prisimenam Julijų Kaupą, kaip gydytoją ir literatą, mirusį prieš 20 metų. Ačiū Kęstučiui Kebliui už velionies literatūrinio talento įvertinimą.

MEDICINOS redakcija skaudžiai pergyveno netekus ilgamečio aktyvaus nario dr. Stasio Budrio. Redakcijos ypatinga užuojauta dr. Mildai ir dukrai Gražinai.

Redakcija dėkoja bendradarbiams ir technikinį darbą atliekantiems asmenims.

Norėtume daugiau veidų ir pavardžių matyti „Mokslo Pakopomis“ skyriuje. Siųskite informacijas redakcijai, ypač akademinę biografiją ir ateities planus.

Nuotraukos bus grąžinamos.

Stengsimės, kad žurnalas vėl jus aplankytų prieš N. Metus!

Redakcija.

Viršelis:

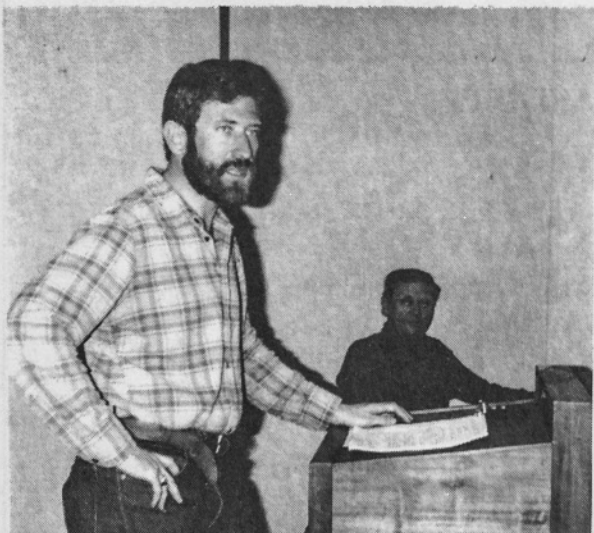
„KARALAITIS KAZIMIERAS GARDINO PILY PRIEŠ MIRTĮ“

Dekoracijų šikais „Dux Magnus“ operos statomos Toronte, Kanadoje 1984 rugsėjo 1 ir 2 dienomis, Šv. Kazimiero 500 metų jubiliejaus proga.

— Dailininkė Ada Korsakaitė-Sutkuvienė.

BRENDIMO AMŽIAUS MEDICINA

ALAIN PAVILANIS, M.D.

Dr. Alain Pavilanis — paskaitininkas ir dr. G. Balukas — moderatorius. Foto F. Kaunas

Pasaulinė sveikatos organizacija brendimo laikotarpį skaito amžių tarp 10-ties ir 19-kos metų. Tai yra komplikuotas žmogaus amžiaus laikotarpis, pasireiškiantis fiziologiniais, psichologiniais ir socialiniais pakitimais. Taip pat kiekvienai brendimo amžiaus jaunuolių generacijai būdinga yra ekonominė padėtis, kuri per paskutinius 20 metų yra labai pakitusi ir pasireiškė naujais ir ypatingais patologiniais pakitimais.

Jaunuolių skaičius taip pat žymiai padidėjo, pav., Quebec'o provincijoje jų yra 18.7%. Dėl 80-jų metų ekonominės krizės jaunuoliai ilgiau yra priklausomi nuo tėvų. Kadangi jaunimo yra daug ir jų nusiskundimai tik jiems vieniems būdingi, kai kurių specialybių gydytojai (bendros praktikos, pediatrikos, vidaus medicinos) savo žinias stengiasi pagilinti — stebi ligonius, daro bandymus — tuo būdu pradėjo formuoti brendimo amžiaus medicinos specialybę. Kaip ir sporto, industrinė ar geriatrinė medicina, — brendimo amžiaus medicina išsivystė per paskutinius 20-tį metų. J.A.V.-bėse daroma žygių pripažinti ją kaip naują specialybę.

Biologine prasme tai yra amžiaus laikotarpis, kada jaunuoliai suvokia, kad jie bręsta. Tai yra laikas, kada jaunuoliai pripranta prie fiziologinių pakitimų ir antrinių išorinių seksualinių žymių atsiradimo. Dažniausi patologiniai reiškiniai šiuo

laiku yra lėtas augimas, vėlyvas brendimas ir mėnesinių ciklo sutrikimai. Biologinio brendimo variacijos to paties amžiaus ir tos pat grupės jaunuoliams sukelia rūpestį.

Pagal Erickson'ą, psichologinis brendimo planas reikalauja iš jaunuolio tam tikrų dalykų (žiūr. tabelę 1): vystytis iš priklausomos į nepriklausomą asmenybę, sukurti savitą asmenybę-identitetą, susikurti materialinę autonomiją ir subręsti psichologine-seksualine prasme. Jis yra tartum praktikantas — gyvenimo mokinys. Brendimo laikotarpyje yra charakteringa rizikos pamėgimas, impulsyvumas, savarankiškumo siekimas, kategoriškas samprotavimas. Tai yra laikotarpis kovos tarp formalaus suaugusio ar tėvų autoriteto ir kategoriško jaunuolio samprotavimo. Tai iššaukia konfliktus tarp tėvų ir jaunuolių, o gydytojai yra kviečiami patarėjais.

Tabelė Nr. 1.

1. Išsilaisvinimas iš vaikiško priklausomumo perijodo.
2. Pasisavinimas būdų pasidaryti ekonominiai nepriklausomu.
3. Psichoseksualinis išsivystymas.
4. Identitetas — nuosavas, subrendęs, autonominis, kompetentingas.

Psichoseksualinis ir antrinių seksualinių požymių vystymasis vyksta lygiagrečiai. Jaunuolių seksualinis brendimas vyksta naujoje šviesoje: dabartinis seksualinis laisvumas, mergaičių ankstesnės pirmosios menstruacijos, seksualinis gyvenimas kaip atskiras nuo prokreacijos, ar vedybų.

Specifinės pažiūros į jaunystę irgi labai pasikeitė. Anksčiau buvo sakoma, kad ateitis priklauso jaunimui, o dabar labiau atrodo, lyg jaunuoliai neturi ateities ir yra tartum kelyje be išeities. Mums atrodo svarbu pabrėžti skirtumus tarp 1950-tųjų ar 60-jų metų jaunuolių ir šio meto jaunimo. Dabartiniai jaunuoliai ypatingai vertina dabartį — šį momentą, norėdami užmiršti ateities netikrumą. Kai kuriuos ši situacija veda prie savižudybės, kas atsispindi Quebec'o provincijos jaunimo savižudybių skaičiaus augime — net 400% per paskutinius 10-tį metų. Visokie žiaurumai paliečia jaunuolius. Nelaimės, rizikos pamėgimas yra pirminės sirgimo ir mirtingumo priežas-

tys. Antroje vietoje yra savižudybės. Quebec'o provincija yra viena pasaulio vietų, kur savižudybių skaičius yra pats aukščiausias.

Kalbant apie mediklines problemas, jaunuoliai dažniausiai jieško gydymo dėl aknės, dantų gedimo, galvos skausmų (cephalées), lytinių susirgimų, per didelio ar per mažo svorio, ginekologinių problemų — kaip apsisaugojimo nuo nėštumo arba aborto.

Tabelė 2-ji pavaizduoja tris studijines klasifikacijas jaunuolių nusiskundimuose, dėl kurių konsultuoja gydytojus.

Tabelė Nr. 2.

Procentas jaunuolių, ieškančių gydymo šiose srityse:	*	**	***
	%	%	%
Acnė	30	18	8-23
Depresija	22	—	—
Anxiety	20	30	13-28
Dantų problemos	20	27	18-48
Ginekologinės probl.	8	22	11-13
Susirūpinimas dėl sveikatos	22	10	—
Galvos skausmai	10	12	5-16
Seksualinės ligos	10	10	0-7
Svorio problemos	6	22	—

* Parcel et Al, Texas (1977)

** Sternlieb et Al, Sherbrooke (1972)

*** Saucier et Al, Montreal (1979)

Jaunuolių seksualinis gyvenimas 1960-70-80 metais privedė prie sveikatos problemų. Neštumai pasiekė epideminį skaičių. Kontracepcija yra skaitoma ypatingai svarbi teisė. Seksualinės ligos yra dažnos šio amžiaus žmonėse. Visa tai kelia jiems daug įtempimo. Dažnai pasitaiko ir išprievartavimai.

Kadangi mergaičių menarche prasideda ankstyvesniuose metuose, seksualinių partnerių skaičius yra didesnis ir todėl seksualinių sutrikimų yra daugiau šiame amžiuje. Naujaisiais seksualumo išraiška tarp jaunuolių — atletų ir anorektinius vaistus naudojančių jaunuolių nesidomėjimas seksualumu.

Dažniausiai seksualiniai santykiai išreiškia bendravimą su kitos lyties asmeniu. Tai gali būti ir pasidavimas, be intymios suaugusių meilės. Taip pat gali būti kaip beprasmingumas arba pasipelnymas (prostitucija).

Nervinė anoreksia (anorexia nervosa) yra dažnas dalykas. Diagnozuojama ji ne vien išski-

riant kitas diagnozes. Simptomų trijada — badavimas, svorio netekimas ir amenoreja sukelia nervinę anoreksiją. Svoris dažniausiai yra nukritęs daugiau 20%. Šita liga vis labiau aiškėja, ir gydymas turi būti labai agresyvus. Kai kurie ligoniai pasidaro chroniškai ir net miršta.

Savižudybės ir savižudybių mėginimai irgi svarbios šio amžiaus problemos. Jaunuolis tiesiai nepasisako apie savižudybės planus. Reikia suprasti jo elgsną, kalbą ir pažiūras. Trys faktoriai, kurie išprovokuoja savižudybę jaunuoliuose yra: šeimos problemos, nepasisėkimai meilėje ir nepasisėkimai moksle. Pirmauja šeimos konfliktai. Dažnai smulkmena pagilina konfliktą ir iššaukia savižudybės bandymą. Reikia mokėti suprasti situacijas, dėl kurių jaunuolis nebegali pakelti konflikto su tėvų autoritetu. Yra momentų, kada jaunuolio pasisakymai mus perspėja apie šį pavojų, ir tada mes turime būti diplomatiški ir mažiau autoritetingi.

Kitas faktorius, iššaukęs jaunuolių savižudybę, yra draugo praradimas. Mūsų visuomenėje tėvai su savo vaikais praleidžia mažiau ir mažiau laiko. Jaunuoliai daugiau laiko praleidžia su draugais, ir jie tas draugystes vertina. Praradimas draugo yra didelis, totalinis nuostolis, ir savižudybė šio amžiaus žmonėse yra impulsyvus veiksmas.

Trečia priežastis yra nepasisėkimai moksle. Didelė kompeticija ir tėvų spaudimas siekti mokslo kai kuriems jaunuoliams yra nepakeliamas. Visi šie trys dalykai — šeimyniniai konfliktai, draugo praradimas ir nepasisėkimai moksle — kartais veikia tuo pačiu laiku.

Gydytojas, kuris gydo jaunuolius, turi pasitikėti savimi ir nebijoti paciento bei jo problemų. Konsultuodamas su gydytoju, jaunuolis jį stebi, bando, o tik vėliau pradeda jam pasakyti savo bėdas. Svarbu gauti informaciją iš šeimos ir su ja palaikyti kontaktą, bet gydytojo pirmiausias atsargumas rodytinus pacientui. Jis turi susitikti su juo atskirai ir sudaryti su juo gerą ryšį. Jaunuolis gerbs gydytoją, kuris elgsis su juo taktiškai ir kaip profesionalas. Jei gydytojas jaunuolių nemėgsta, turėtų juos pervesti specialistams, kurių nejaudina ypatingas jaunuolių elgesys.

Renkant ligos istoriją, reikia išsiklausinėti apie šeimos padėtį, mokslą, gyvenimo sąlygas, seksualinį gyvenimą, vaistų naudojimą (įskaitant alkoholį ir rūkalus). Reikia pažymėti, kurioje vystymosi stadijoje pagal Tanner'io skalę jaunuolis randasi. Tai yra labai svarbi jaunuolio apžiūrėjimo. — istorijos dalis (žiūr. tabelę 3).

Tabelė Nr. 3 (Ganner).

Stadijos	Plaukuotumas	Genit. organai	Krūtys
I	seks. organų srityje plaukų nėra	Infantil. seks. organai	speniukai iškilę
II	reti, susisukę, vos pigmentuoti	scrotum ir testes padidėję, penis infantil.	Areola padidėjusi, vos padidėję krūtys.
III	pl. skaičius didesnis, tamsesni ir labiau raityti	testes padidėję, penis pailgėjęs	areola ir krūtys padidėję
IV	plaukai subrendimo tipo, bet nepadengia visų organų	penis ilgėja ir didėja, scrotum supliisuotas, testes padidėję	krūtys didėja, areola proporcingai didesnė.
V	subrendę plaukai, kiekis ir kokybė	testes 15-25 ml. penis subrendusio didumo	krūtinė suaugusio dydžio, areola proporcingai mažesnė.

Jaunuolių sveikatos problemos yra komplikotos ir kintančios, jų gydymas turi būti pasaulinio masto ir dinamiškas. Užduotis didelė bet įmanoma.

Straipsnis verstas iš prancūzų kalbos
A. Z. Šaulienės, M.D.

APPROACH TO THE ADOLESCENT PATIENT

by Alain Pavilanis, M.D.,
Montreal, Canada.

Adolescents, defined as patients between 10 and 19 years of age, comprise nearly 20% — an ever larger

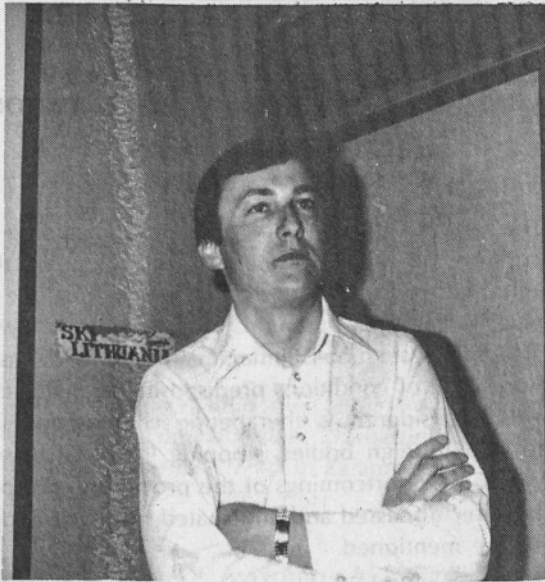
proportion — of the population but remain a medically underserved group because of their many poorly understood problems. Biological maturation — in particular the sexual appears to be closely coupled with the psychosocial search for identity, independence. Frequent crises in these areas may manifest themselves as depression, sexual promiscuity/maladjustment, suicide gestures, school problems, anorexia nervosa in many adolescent patients. Sensitivity to these issues, consideration for a young persons right to confidentiality during history taking, may allow the physician to care more appropriately for the adolescent's complex problems.

„Atsisveikinimo“ vakaras.
Foto K. Ambrozaitis.

KOLONOSKOPIJA — TECHNIKA, INDIKACIJOS IR KOMPLIKACIJOS

Gailius Skrinska, M.D.
Toronto, Kanada

Dr. Gailius Skrinska. Foto F. Kaunas

Kolonoskopas — fibroptinis lankstus instrumentas, susidedas iš 250.000 individualiai izoliuotų skaidulių, kurie sudaro 4 milimetrų pluoštą. Be to, instrumentas turi vamzdelius orui, skysčiui ir aspiracijai, biopsijai ir vairavimo vielai. Prie kolonoskopo galima prijungti fluoroskopijos ir video aparatūras. Kolonoskopai yra dvejopi: 60 ir 126 cm. ilgio.

Kolonoskopijai reikalingas prityręs pagalbininkas.

Prieš darant kolonoskopiją, reikalinga ligonį atitinkamai paruošti — išvalyti žarnas. Tam yra 2 būdai:

- 1) skysčių dieta ir laisvinantys vaistai,
- 2) Polietileno glykolio ir elektrolitų skiediniai, kurie duodami po 1-2 litru kas valandą iki 3-8 litrų.

Paprastai kolonoskopijai nereikalinga bendroji narkozė, pakanka raminančių vaistų, k.a., Diazopan 10-20 mg.i.m., valandą prieš procedūrą. Kai kada pridedama Demerolio ar Fentanyl.

Indikacijos. I-ji — nenormali barium enema, kur įtariama vėžys ar šiaip augliai, kai matomi storųjų žarnų susiaurėjimai (spazmai, divertikulo-

zas), nepilnai pavykęs barium enemos tyrimas. Patartina daryti barium enemą ir kolonoskopiją. Vien tik su kontrasto enema pražiopsoma iki 45% polipų, jeigu jie mažesni negu 1 cm; iki 35% storųjų žarnų vėžių ir iki 42% ankstyvųjų vėžinių auglių.

Su oro ir barium kontrasto enema nepastebima iki 22% mažų (<1 cm) polipų, bet diangozuoja 98%, jeigu jie didesni negu 1 cm. Kolonoskopija ir oro-kontrasto barium enema viena kitą papildo ir vis tiek kartais apie 3-12% polipų nepastebima.

Trūkumai. Kai kurios vietos nepastebimos kolonoskopu, neprieinamos dėl žarnų nejudrumo, esant suaugimams, staigiems žarnų užsisukimams, susiaurėjimams ir pan. Akloji žarna (Cecum) kolonoskopu pasiekama 80% atvejų, su ypatingom pastangom ir fluoroskopu — iki 92%.

Radus karcinomą, reikia tirti toliau, 20% atvejų randamas kitas, sinchroniškas auglys: piktybinis polipas 8%, gerybinis — 44% atvejų.

Indikacija II-ji — kolonoskopijai, kai ligonis kraujuoja iš žemutinės ašrnyno dalies, esant mirkroskopiniam (nematomam) kraujavimui. 5% „hemocult positive“ tepinėliai nesant vėžiui. Bendrai, jei yra nematomas kraujavimas, sekantis žingsnis — oro kontrastas ir Ba enema, po to reikalinga simgoidoskopija ir anuskopija. Nežiūrint išeinamosios žarnos įplyšimų (anal fissure), hemoroidų ar kitokių pereianalinių susirgimų, ieškant kraujavimo vietos ir priežasties, reikalinga kolonoskopija. Čia svarbu ligos istorija ir ligonio nusiskundimai. Esant intensyviu kraujavimui, kolonoskopija sunkiai įmanoma, daugiau padeda angiografija.

92 kolonoskopijų rezultatai:

39 atvejai — negatyvūs rezultatai arba divertikulozas; 10 — uždegiminiai susirgimai; 8 — nekraujuojatys pakitimai; 2 — hemoroidai; 15 — vėžys (iš jų sigmoido — 10, kepeniniam užlenkime — 4, deš. colon — 1); 14 — polipai; 4 — vaiskuliariniai pakitimai (angiodyspasia), kurie dažniausi aklojoj ir dešiniojoj storiojoj žarno.

Angiodisplazijos susidariusios iš išsiplėtusių venulių ir arteriolių — mukozinės ar submukozinės A-V fistulos, kas gali duoti kraujavimą. Kartais kraujuoja metų metus ir nevisuomet pastebima su kolonoskopo pagalba.

Indikacija III-ji — esant uždegiminėm žarnų ligom:

a). Tikslesniam viduriavimo diagnozui nustatyti: diferencijuojant Crohn's, ulcerative colitis ir ischeminės žarnų ligas.

b). Kolonoskopija padeda surasti žarnų susiaurėjimus, mukozos pakitimus, pseudopolipus ar blogybinius auglius.

Crohn's ligai diagnozuoti reikia ilioskopijos. Ulceratyvinis kolitas apima visas storąsias žarnas, ypač svarbu tikrinti, jei prasidėjo jaunam ligoniui, <18 metų amžiaus ir tęsiasi 10 ar daugiau metų. Iš jų 10% turi displastinių pakitimų, kurių 50% pavirsta blogybiniais augliais (CA). Po 20 metų sirgimo storųjų žarnų vėžys randamas 23% tokių ligonių — darytina kolonoskopija kasmet ir biopsija kas 10 cm. Jei kolonoskopijoje randami įtartini pakitimai, — kolonoskopija pakartojama po 3 mėnesių.

Indikacija IV-ji:

a). Bendras vėžio išekojimas įtartinais atvejais, k.a., šeimininė (familialinė) polipozė ir — Cancer Family Syndrome — autozominis dominuojantis genas.

b). Po vėžio sėkmingos operacijos didelė galimybė antram blogybiniam augliui, ypač esant žarnų polipozei — 5% turi sinchroninį kitą vėžį, 3% gauna naują vėžį. 2-10% išsivysto recidyvai žarnų anostomozėse per pirmus metus po operacijos.

Po ilgalaikės anostomozės, atsiradus striktūrai ir kraujavimui, ieškoti naujai atsiradusio vėžio.

Indikacija V-ji — gydomoji kolonoskopija:

a) svetimkūnių pašalinimas: žuvies ašakos, dantų krapštukai ir kt.

b) Koaguliacija (Laser'io spinduliais) — kraujuojančioj angiodisplazijoje.

c) Nugnybimas polipų (polypectomia) „Vil-lous“ adenomos trunka daug metų, kol išvirsta į vėžį.

Po totalinės polipektomijos kolonoskopiją reikia pakartoti po metų; jei negatyvi, pakartoti kas 3-5 metai, arba pakaitomis su oro kontrasto enema.

8 Komplikacijos

Kraujavimas po biopsijų ar polipektomijų 1.7%. Perforacijos retos — 0.3%. Manitolis, naudojamas žarnų paruošimui, susijungęs su bakteriniu H², duoda žarnose dujų sproгимą.

Ateities patobulinimai — videoscopo panaudojimas, fluorescentiniai dažai, desoxynuclein'ės rūkštis apykaitos pakitimai.

ABSTRACT

COLONOSCOPY — TECHNIQUE AND INDICATIONS

by Gailius Skrinška, M.D.,
Toronto, Canada.

The author discusses colonoscopy, including a description of the instrument, preparation of the patient and procedure itself. Indications include a previously abnormal Ba enema, occult or gross lower GI bleeding, evaluation of inflammatory bowel diseases and presence of conditions predisposing to malignancy. Also considered is therapeutic colonoscopy for removal of foreign bodies, stopping lower GI bleed, polypectomy. Shortcomings of the procedure, complications are discussed and anticipated future developments are mentioned.

Dr. K. Ambrozaitis moderatorius kolonoskopijai. Foto B. Zalatorienė

DIABETINĖ RETINOPATIJA

Mindaugas Vygantas, M.D.

Dr. Mindaugas Vygantas — Seminaro programos organizatorius ir paskaitininkas „Dabartinis diabetinės retinopatijos gydymas“. Foto B. Zalatorienė

Jau 1940 m. dr. P. Avižonio „Akių ligų vadove“ aprašyta diabetinė retinopatija. Tada diagnostinė technika buvo menkai išvystyta, žinios buvo labai ribotos. Pas diabetikus tinklainės pakitimai nebūtinai tuojau atsiranda. Diabetu sergančių nuo 1 iki 5 m. retinopatija pasirodo mažiau 10% ligonių. Sergančių nuo 6 iki 9 m. daugiau negu 10%. Bet sergančių nuo 10-15 m. jau 50%. Nuo 16-25 m. net 80%. Apie 10 iki 20% diabetu sergantieji retinos pakitimų visai negauna.

Retinopatijos atvejais tinklainėje, oftalmoskopu egzaminuojant, matomos baltos, vatos pavidalo dėmės, kurios vadinamos „minkštaisiais eksudatais“. Be baltų dėmių, akių dugne dar matomos arterinių kapiliarų mikroaneurizmos — kapiliarų išsiplėtimai, kraujo išsiliejimai, retinos edema — sutinimas, paburkimas, makuklos žvaigždės ir optinio nervo patinimas (papi edema).

Tinklainės patinimas išsivysto, kai kapiliarų sienelėms pakitus, kraujo serumas prasisunkia ir patenka į tinklainę. Vietomis kapiliarai plyšta ir išsilieja kraujas. Kapiliarai nereguliarūs — matomos mažos aneurizmos, vėliau tinklainėje jau atsiranda geltonų lipidų nuosėdų. Nuosėdų pasidarymo mechanizmas nevisiškai išaiškintas. Manoma, kad basalinė membrana patinsta ir vėliau ten susidaro nuosėdų. Kapiliarų sienų (mural) celės kai sveikos yra elastiškos ir palaiko

kraujo kapiliarų tonusą. Diabetinėje retinopatijoje kapiliarų sienos praradusios elastiškumo savybę ir sienelės susilpnėja, vietomis išsiplėčia ir vietomis užsidaro ir taip išsivysto mikroaneurizmos. Sutrinka tinklainės maitinimas. Jei tas procesas toliau nuo makulos, sumažėja tik regėjimo laukas, o centrinis matymas nepalietas. Ligonis mažai skundžiasi dieną, normalioje šviesoje: matymas pakenčiamas. Naktį prie dirbtinių šviesų, arba esant per daug šviesos — saulėtą dieną, ar esant sniegui — gaunamas ligoniui nepakenčiamas blizgėjimas (glare), atspindėjimas.

Kada tinklainės pakitimai vystosi toliau, kada jau sutrikusi kapiliarinė apykaita progresuoja, retinopatija pereina į *proliferacinę* stadiją. Kur anksčiau buvo matomos tik baltos „vatos“ dėmės, pradeda kraujo jaugti virš tinklainės. Tie kraujo indai užblokuoja tinklainės nervines celes ir visai sutrikdo matymą. Ta fazė vadinama *proliferatyvine retinopatija*. Anksčiau buvo vadinama piktybine (malignant) retinopatija.

Tokių pakitimų diagnozei padeda fluorescino angiografija. Suleidžiama 5 ml. fluruoscino į veną, po keletos sekundžių oftalmoskopu ryškiai matomi kapiliarai ir plotai, kur kapiliarai sužaloti arba visai krauju neaprupinti, matomi dažų prasisunkimai į tinklainę — vaizdas labai įspūdingas, ypač nufotografavus. Anksčiau, kai nebuvo tokių fotografavimo priemonių, darydami oftalmoskopiją vaizdą nupaišydavo ant popieriaus.

Anksčiau daug reikšmės skirdavo radę akies dugne venų išsiplėtimą, manydami, kad tai vienas iš pirmųjų akies dugno pakitimų pas diabetikus. Venų išsiplėtimas yra logiška arterinių kapiliarų pakitimo pasėka. Kapiliarams išsiplėtus, daugiau kraujo teka ir į veinas ir jos išsiplėčia.

Gydymas.

Kada procesas dar nėra pasiekęs proliferacinės stadijos, kai dar matosi vien baltos dėmės, retinopatijos procesą galima sustabdyti arba net pagydyti gerai sukontroliavus diabetą. Proliferatyvinėj stadijoje ligoniui padėti jau reikia intervencija laser'iu.

Pastariaisiais metais diabetas gydomas insulino pompos pagalba: tiksliau kontroliuojamas cukraus

Diabetic Retinopathy

by C. M. Vygantas, M.D.

kiekis kraujuje. Įdomu, kad gana plačios apimties keletos institucijų studija parodė, kad tiems, kurie naudoja insulino pompą per pirmus ir antrus metus retinopatija pablogėja. Tik trečiais metais buvo pastebimas akių patologijos stabilizavimas.

Esant kraujo išsiliejimams ar proliferatyviniui retinito stadijai, geriausiai padeda kraujo indų koaguliacija. Anksčiau naudodavo fotokoaguliaciją, bet yra kontrolė labai sunki. Pastaruoju metu yra naudojamas Laseris (fokalinis arba išsklaidytas) metodas. Kartais reikia padaryti nuo 1000 iki 1500 Laser'io prideginimų. Žinoma tinklainėje pasilieka daug randų, bet sumažina proliferacinį retinopatijos progresą ir jo pasėkas. Po gydymo esant daug randų, matomumas pasikeičia, pvz. akis daug lėčiau prisitaiko tamsai.

The incidence of Diabetic Retinopathy is variable, but appears to increase with the increasing duration of the disease. Initially the retinopathy manifests itself in the form of cottonball exudates and microaneurysms. As the process progresses, hemorrhages and lipid exudates appear, often associated is a decreased visual field and impaired vision in bright light. The final, proliferative stage of diabethic retinopathy often progresses to blindness. Currently available diagnostic methods include flourescein angiography. Although laser photocoagulation is often attempted to retard the proliferative pathology and its consequences, long term appropriate control of the diabetes itself may prove most effective.

*PLGS valdyba ir
Tarybos nariai
posėdžiauja*

*M. Vygantas
P. Sutkus
J. Šonta
L. Giedraitienė
J. Skrinska
D. Degesys
V. Majauskas*

*Vyrauja gera nuotaika — J. Domanskis, M. Vygantas ir
V. Kvedaras. Foto F. Kaunas*

CENTRAS MEDIKŲ SUVAŽIAVIMAMS

Floridoj, netoli Fort Lauderdale, planuojama iki 1987 metų pastatyti 2 bilijonų dolerių vertės sveikatos centrą, pavadintą ECU MED. Statyba būtų finansuojama draudimo ir vaistų bei medicinos įrankių kompanijų. Pastatuose nuolatiniai būtų demonstruojama medicinos technologinė pažanga. Galėtų būti lankoma 50,000 asmenų per mėnesį. Be to, būtų specialios patalpos profesiniams suvažiavimams ir seminarams įvairioms medicinos organizacijoms. Vienu laiku galėtų vykti net 40 suvažiavimų, seminarų nuo 25 iki 2000 asmenų. Būtų įrengtas 15,000 asmenų viešbutis.

Projektui pritaria sveikatos/švietimo ministerija, medikų ir gail. seserų organizacijos. Projekto idėjoms pravesti vadovauja buvęs sveikatos/švietimo ir socialinių reikalų ministerijos sekretorius Elliot L. Richardson.

Am. Med. News, kovo 23/30, 1984.

RAUDONOS AKIES SINDROMAS

DR. MARIJA ARŠTIKAITYTĖ-ULECKIENĖ

Toronto, Kanada

Dr. M. Arštikaitytė-Uleckienė. Hospital for Sick Children, Toronto, Ont., Kanada

Paraudusi akis gali būti visai nekaltas uždegimas, bet, iš kitos pusės, tai gali būti labai rimtas susirgimas, susijęs su pavojumi pakenkti regėjimui arba jį visai prarasti.

Staigus konjunktyvitas pasitaiko dažnai. Jis nėra skausmingas. Paraudusi akis jaučiasi nemaloniai, šiek tiek ašaroja ir gali būti sulipusi nuo sekrecijos. Jei pūlinės sekrecijos grumulas užsistumia ant ragenos vidurio, ligoniui atrodo, kad jis nemato. Sukėlėjai paprastai yra bakterijos arba atsiradusi alerginė reakcija, prie kurios prisidėjo infekcija. Ūminiai bakteriniai konjunktyvitai yra lengvai pagydomi antibiotiniais lašais arba mostelėmis be ypatingų laboratorinių tyrinėjimų (Fig. 1).

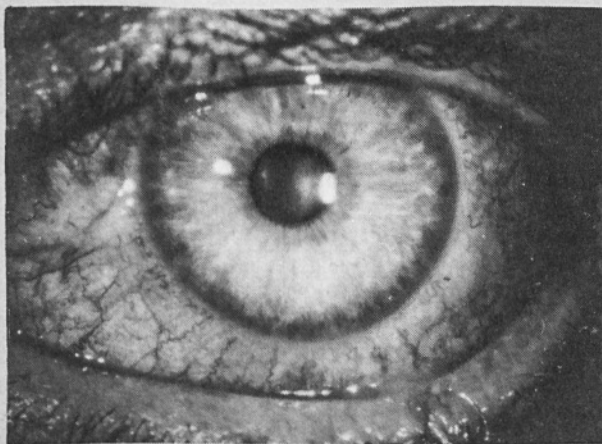

Fig. 1. Konjunktyvitas su praplėtais kraujo indais ir normalaus dydžio lėlyte.

Medicina, Nr. 1 (63) 1984

Iritis arba rainutės uždegimas gali būti lėtas, be skausmo ir be paraudimo. Tokia forma pasitaiko pas vaikus ir yra susijusi su sąnarių uždegimu. Staigus iritis yra idiopatinės kilmės ir dažniau pasitaikantis pas suaugusius. Jis prasideda galvos bei akies skausmais. Akies obuolys parausta ir ašaroja, o šviesa labai erzina. Lėlytė susitraukia, ir regėjimas po kurio laiko gali susilpnėti. Akies spaudimas pasilieka normalus. Pats pirmas ir svarbiausias irito vaistas yra atropinas — lašų arba mostelės formoje. Jis išplečia lėlytę, kol ji dar neprilipusi prie lešiuko nuo susidariusio fibrininio eksudato. Pačią uždegiminę reakciją gydoma kortizono lašais tol, kol ji visai pranyksta.

Glaukoma charakterizuojama akių spaudimo pakilimu. Tai labai rimta akių liga, ir jos gydymas reikalauja didelio dėmesio. Čia paliečiama tik ūminė glaukomos forma, kuri atsiranda staiga su paraudimu, bet gali jo ir nebūti, ir su skaudančia akimi. Ligonis jaučiasi labai blogai, skundžiasi galvos skausmais. Atsiranda šleikštumas (nausea) su vėmimu taip, kad gydytojų dėmesys gali nukrypti į apendicitą. Akies spaudimas yra aukštai pakilęs ir, svarbiausia tai, kad lėlytė yra išplėsta, priešinga iritui, kuomet ji yra sutraukta. Jei pirmoji pagalba greitai nesuteikiama — rageną pradeda darytis pilka nuo susidariusios edemos, ir regėjimas ima silpnėti.

Glaukomos gydymas yra priešingas iritui: išsiplėtusią lėlytę reikia kuo greičiausiai sutraukti

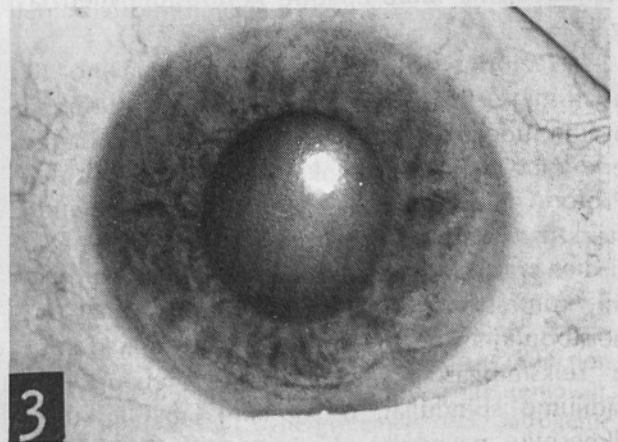

Fig. 2. Ūminė glaukoma su išplėsta lėlyte.

pilokarpino lašais. Jei konservatyvus gydymas aukšto akies spaudimo nenumuša, tenka operuoti (Fig. 2).

Akis labai greitai parausta sužeidus rageną. Tai dažniausiai pasitaiko įkritis svetimkūniui arba ragenos paviršių kuo nors įbrėžus. Akis labai skauda, ašaroja ir parausta. Regėjimas paprastai lieka nepaliestas, nebent sužeidimas būtų palietęs patį ragenos centrą. Lėlytė lieka normalaus dydžio. Gydymas yra pašalinti svetimkūnj. Norint palengvinti išėmimo procedūrą, akį galima trumpam laikui užmarinti su 0.5% proparakaino HCL lašais. Po to paliestą akį reikia tvirtai užrišti arba užklajuoti, kol epitelijaus defektas sugis.

Vienu ar kitu atveju paraudusi akis verta nuodugniau apžiūrėjimo, kad būtų galima nusta-

tyti tikslią diagnozę ir pradėti gydymą nei kiek nedelsiant.

REFERENCES

- The Eye in Childhood, John S. Crawford M.D. and J. Donald Morin M.D., The Eye in Childhood (213-214) 1983.
Diagnosis and Therapy of The Glaucomas (187-189) 1976, Allan E. Kolker, John Hetherington Jr., Becker-Shaffer's Diagnosis and Therapy of The Glaucomas.

Abstract: not all red eyes are necessarily conjunctivitis. There are four main groups of them for differential diagnosis: conjunctivitis, iritis, glaucoma and keratitis.

A brief description of each with short outline of cause, symptoms and treatment is discussed.

BRANDUOLINĖ MAGNETINĖ REZONANSO FOTOGRAFIJA MEDICINOJE

Branduolinė magnetinė rezonanso fotografija greitai įsigalės kaip diagnostinė fotografijos technika. Šiuo metu vienintelė kliūtis yra aukšta aparatūros kaina, kuri gali siekti iki \$2,000,000.00. Dar prisideda kiti įrenginiai — instaliacija, kuri gali kainuoti apie \$500,000.00. Net Memorial Sloan Kettering Vėžio tyrimo institutui New York'o valstijos vyriausybė neleido tokio aparato įsigyti, bet patarė naudotis netolimos New York'o ligoninės instrumentais. Kai BMR aparatų bus daugiau pagaminta, jų kainą kris ir bus plačiau naudojami. BMR vaizdai yra panašūs į Roentgeno kompiuterines sluoksnius fotografijas, tačiau nenaudojama *radio-opaque* kontrastinė medžiaga.

Nežiūrint to, yra ryškiai matoma ne tik anatominė, bet ir biofizinė audinių struktūra ir atomų judėjimas. Paveikslai susidaro radijo bangų energijos dėka, nėra jokių radium'o spindulių. Protono NMR paveikluose matoma kraujo indų struktūra, kraujo tekėjimas. Net galima matyti širdies kraujagyslių užsikišimą, nors ir nenaudojami kontrastiniai dažai. Šis tyrimo būdas dar neištobulintas, bet atrodo bus nepaprastai įdomus ir reikšmingas. Svarbiausia, kad nenaudojami radijumo spinduliai, o gaunami labai aiškūs 3 dimensijų paveikslai, kurie net gali parodyti audinių metabolines funkcijas.

LAMA paskaitų besiklausant

J. Domanskio viloje jaunimas linksminasi.

AMBULATORINIS, NUOLATINIS PERITONEALINIS DIALIZAS

Jonas Daugirdas, M.D.

(Midwest Clinical Conference, III. lietuvių gydytojų sekcijoj skaityta paskaita.)

Jonas Daugirdas, M.D.

Tai naujas metodas — dializas vyksta nuolatos, kasdien — 24 val. per dieną. Ligonis laisvai juda, neprijungtas prie jokio aparato. šiuo metu taip gydomi 2170 ligonių. Iš pradžių buvo labai aukštas infekcijų skaičius. Technikai pagerėjus, infekcijų skaičius labai sumažėjo; paciento fibroblastai jaugdami apsupa sujungimo triūbelę, kuri yra įsiūta po oda ir pristabdo infekciją.

Du litrai skysčio suleidžiama į peritonealinę tuštumą iš plastinio maišelio. Maišelis lieka prijungtas — susukamas ir pakišamas po diržu. Po 4-6 val. maišelis nuleidžiamas žemiau perit. tuštumos ir skystis išleidžiamas.

Skystis osmotiniu būdu surenka nuodingas medžiagas — pageltonuoja. Dabar atjungiamas maišas su „nešvarių“ skiediniu ir prijungiamas kitas maišas su švariu skysčiu, ir procedūra kartojama be galo. Tikslas yra — iš kūno išsiurbti nuodingas kūno apykaitos medžiagas, surinkti skysčius, kurių perteklius yra pasidaręs. Dializato kreatininas labai pakilęs, Urea kiek mažiau pakilus, inulino dar mažesnis kiekis išsiurbiamas.

Lentelė.

Kuo mažesnė molekulė, tuo greičiau persisinka per pilvaplėvę. Baltymų prarandama apie 10 gm. su dviem litrais. Gal daugelis nuodingų medžiagų yra susijungę su baltymais.

Dializato sudėtis — lentelė:

Dializate esąs cukrus osmotiniu būdu surenka skysčius. Ligois gali gerti iki 2-jų litrų skysčio per 24 val. Su dializatu ligonis gauna 800 cal/dieną cukraus, 100 gm. per 24 val. Kraujo baltymai krenta.

Lentelė. Palyginimas — hemo ir peritonealinė dializė.

Peritonealinio dializo metu kraujo sudėtis pastovesnė, kadangi eina nuolatinis valymo procesas, natūralesnė eiga, skysčių kiekis lengviau kontroliuojamas — nereikia mašinų, elektros, nereikia heparino.

Kiekvienas maišelio perjungimas sudaro pavojų infekcijai, kuri pasitaiko maždaug vieną kartą per metus. Ligonis praranda apie 10-20 gm. baltymų per dieną.

Jei ligonis serga diabetu, į dializatą pridedama 4 kart daugiau insulino, kad prilygtų po oda leidžiamai dozei. Jei įtariama, kad pasidarė peritonitas, — dializato skystis pasidaroma drumstas — daroma skysčio kultūra. Bacilos patenka per kateterį, per sujungimus ir per patį skystį. Bakterijos 65-75% gram. — pozityvios, 35% — neigtyvios.

Ehemoterapija — antibiotikai leidžiami į dializatą. Jei nepavyksta pagydyti, kateteris išimamas ir po kelių savaičių į naują vietą įdedamas.

Peritonealinio dializo skysčių įleidimas vyksta greitai, bet išleidimas ilgai trukdavo, kol nebuvo suonstruotas kitoks vamzdelis, kuris neleidžia žarnoms uždengti peritonealinę vamzdelio angą. Dabar skystį išleisti trunka tiek, kiek įleisti. Vamzdelio perjungimas yra dažniausiai infekcijos priežastis. Du Pont kompanija gamina automatiniai perjungiamą vamzdelį, kuris labai sumažins infekcijų skaičių. Dar viena komplikacija — tai pilvaplėvės sklerozė-fibrozę, kurią gauna 5 iš 75 ligonių (6.6%). Išsivysčius fibrozei, reikia naudoti hemodializės metodą.

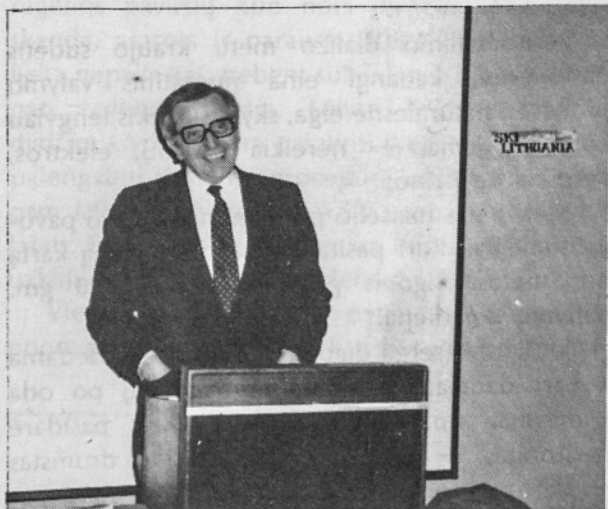
ABSTRACT

Ambulatory Continuous Peritoneal Dialysis
by J. Daugirdas, M.D.

Lecture read at the Midwest Clinical Conference
March 25, 1984, Chicago, IL

Dr. Daugirdas discusses a new method of dialysis at present applied to 2170 patients. The process is based on equalization of osmotic pressure gradients, a constant process, occurring while the patient ambulates and intermittently changes dialysis bags. Infection of the catheter site (often requiring its removal), peritoneal fibrosis, hyperglycemia and iatrogenic hypoalbuminemia are relatively frequent complications — occasionally necessitating the subsequent use of hemodialysis.

Esq. Algimantas Keželis

Esq. Algimantas Keželis. Foto F. Kaunas

Adv. Keželis, praktikuojąs teisę kaip gydytojų gynėjas su medicinos praktika susijusiose bylose.

1983 metais vien tik Cook apskrityje ir Čikagoje gydytojams buvo iškelta 1660 bylų-ieškinių. Per paskutinius 10 metų bylų skaičius auga, skundėjų advokatai labai „išgudrėjo“, pasidarė labiau agresyvūs, ir bylos vis daugiau kainuoja. Paprastai keliamos bylos turi bent minimalų pagrindą, kad galėtų skundėjas (ir jo advokatas) laimėti.

Paskaitininkas pateikė šiek tiek statistikos, pav., iš 1660 bylų 93 buvo dėl gimdymų, 93 — už nepadarytą ar blogai padarytą diagnozę, 86 — su prirašytų vaistų blogo veikimo reakcija ir pan. Daug bylų širdies ir kraujotakos sistemų operacijose yr gydyme, taip pat vaikų ligose.

Šiaip bylos turi būti iškeltos 2 metų bėgyje nuo „sužalojimo“, išskyrus vaikus: jiems terminas iki 18 m. amžiaus, plius 2 metai. Jei sužeidimas yra neaiškus, tai apskundimas teisman pratęsimas iki 4 metų.

Teismo metu svarbu gydytojo laikysena. Dalyvaujdamas teisme kaip liudininkas ar kaip kaltinamasis, gydytojas turi būti pasiruošęs duoti savo parodymus 12-kos asmenų prisiekusiems (jury). Jei gydytojas yra kaltinamasis, jis turi parodyti pasitikėjimą, nuoseklumą. Laikysena turi būti vienoda, mandagi. Gydytojas turi mandagiai atsakinėti į advokato ar prisiekusiųjų klausimus. Sarkazmas ir ironija gali labai pakenkti teisme. Protinga nevaizduoti per didelio žinovo. Geriau sakyti „aš neatsimenu“ ar „nežinau“, negu meluoti. Ir svarbu nenukrypti nuo temos — atsakyti tik į tuos klausimus, kuriuos teisėjas ar skundėjo advokatas klausia. Nebūk

paviršutiniškas. Svarbu įtikinti prisiekusiuosius. Neieškok savo advokato pagalbos. Dvikalbiai asmenys — gydytojai turi daugiau problemų: nevisuomet pagauna teisingą teisinio žodžio prasmę.

1978 metais gydytojai pradėjo kelti bylas advokatams ir ligoniams.

Illinojaus valstijoje skųsti teisman advokatą yra tik pinigų mėtymas.

Gydytojų sąjungų, organizacijų disciplinarinės priemonės menkos sudrausminti savo narius.

ABSTRACT

Esq. Algimantas Keželis, defense attorney for medical malpractice gave statistics and analyzed his legal experience in Cook county throughout 1983. When named a defendant, the physician should be well prepared to answer honestly only the specific questions posed by the attorneys, being aware that subtle messages conveyed by personal, attitude, appearance and language may affect the jury. In Illinois to date, court public sympathy has been such that actions of physicians against patients and/or their lawyers have not been successful. On the other hand, medical societies have done little to discipline errant “malpracticing” members.

„Redaktorius su teisiniu patarėju“.

DANUTĖ BIELIAUSKIENĖ, M.D.

Danutė Bieliauskienė, M.D. Diplomate of ABFP, Cincinnati, Ohio

Visi mes jaučiamės saugūs savame kieme, pažįstamoje aplinkoje ir, bent medicinoje, mažai yra tokių, kuriems „žolė už tvoros atrodytų žalesnė“ . . .

Dažnai pastebima, kad, kai žmogus daugiau atsiekia ar aukštyr palipėja, jo tolerancija svetimai aplinkai proporcingai sumažėja. Kartais aukštai sėdinčio akiratis yra menkesnis už paprasto nemokšos, kurs įsidėmi ir panaudoja detales, gulinčias prie jo kojų.

Taip per šimtus metų galingoji britų imperija, o prie jų prisidėjo ispanai, portugalai ir kitos vakarų tautos, niekino tris ketvirtadalius žemės gyventojų, kurių jie nesuprato ir nemėgino suprasti. Tik pavieniai žmonės domėjosi Artimųjų ar Tolimųjų Rytų istorija ar menu, kuris paskutiniajame šimtmečiuje žymiausiose Europos meno galerijose įvertinamas pasakiškais kainomis.

Kalbėdami apie mediciną, turime prisiminti, kad taip vadinamoji Vakarų medicina irgi turėjo savo pradžią Mažojoje Azijoje ir Mezopotamijoje, iš kur pasiekė Graikiją ir Romos imperiją. Greitai asimiliavo pirmuosius chirurginius instrumentus, vaistus ir etinius standartus iš persų, indų ir egiptiečių.

Dabartinė Rytų arba Orientalinė medicina yra pagrindinai indų, kinų ir japonų medicina. Prie to dar prisideda Tibetas, kurs „pakabintas“ aukščiausiose žemės kalnuose, išvystė savo specialią, aukštumoms pritaiktą mediciną su žymia indų ir kiniečių įtaka.

Prieš porą metų lankantis Tibete, teko šiek tiek susipažinti su jų tradiciniais gydymo metodais. Tibetiečiai labai didžiuojasi, kad jų medicina yra 2500 metų senumo ir yra surinkusi didžiulius lobius išminties ir patyrimo.

Studentai turi išmokti tekstus apie 84,000 ligų, kurios yra padalintos į virš tūkstančio kategorijų. Prieš kinų okupaciją 1958 m. medicinos studijos Tibete per penkiolika metų įjungdavo 2 metus astrologijos ir meditacijos ir 2 metus pulso diagnozavimo. Diagnozė įvairių organų sutrikimų vien labai preciziška pulsų palpacija dar ir dabar yra naudojama visame orientaliniam pasaulyje. Mano galvoju, tai yra seniausias Dopplerio metodų principas, prie kurio Vakarų medicina priėjo instrumentų pagalba tik paskutiniame dešimtmetyje.

Tibeto sostinės Lhasos pagrindinėje ligoninėje teko matyti sienas, apkabinėtas vaizdžiais įvairių augalų, mineralų ir gyvulių paveikslais, pagal kuriuos yra sudaromos vaistų formulės. Pasijauti nukelta į Viduramžius, kai pamatai „menininkus“, kurie, sutūpę ant grindų, apsupti dažų indeliais, kopijuoja įvairias anatomijos ir farmakopėjos detales ant didelių lapų.

Tibetiečiai nepasitiki vakarietiška medicina, kurią reprezentuoja nauja kiniečių ligoninė Lhasoje. Jie nusileidžia nuo aukštų kalnų į Lhasą

Dr. Danutė Bieliauskienė Tibeto ligoninėje su tradicinės medicinos profesoriumi.

— šventąjį miestą 15,000 pėdų aukštyje. Šie piligrimai su raudonais veidais ir kūnais, išteptais „tab'o“ riebalais, lanko senąsias šventoves — lamaserijas ir, kur bepažvelgsi, suka pirštuose savo maldos „rožančius“ ar ratelius. Ta pačia proga jie atneša savo fizinius skausmus į tradicinę ligoninę, kur senieji jų gydytojai žino, ko reikia kalnų žmogaus kūnui ir dvasiai.

1959 metais, kiniečiams galutinai okupavus Tibetą, ne tik Dalai Lama, bet ir dauguma aukštųjų lamų ir gydytojų persikėlė per Himalajus į šiaurinę Indiją, kur Dharmalos mieste buvo įsteigta tradicinė Tibeto medicinos mokykla. Daugybė lamaserijose sukrautų manuskriptų irgi perkeliavo aukštuosius kalnus ant „yakų“ nugarų ir, laikams keičiantis, senosios Tibeto paslaptys pamažu darosi prieinamos ir vakarų pasauliui. Iš įvairių kraštų mokslininkai lankosi Dharmalos medicinos mokykloje, ieškodami atsakymų, kurių dar neturime vakaruose, ypač imunologijos ir vėžio gydymo srityse.

Kalbant apie Rytų tradicinę mediciną, dažnai ji yra sulyginama su akupunktūra, kas yra klaidingas galvojimas. Prie to privedė įvairios mediciniškos kelionės į Orientą ir programos, kurios prasideda Hong Konge komerciniu įvadu į akupunktūrą ir pasibaigia Pekinge filmu apie smegenų chirurgiją po akupunktūros narkoze.

Akupunktūra savo laiku turėjo nepaprastai didelę reikšmę. Jeigu prisiminsime, kad toji anestezija egzistavo prieš 2 tūkstančius metų, o Europoje eteris buvo atrastas tik devynioliktoje šimtmečio po Kristaus, turime pripažinti bent šioje srityje Rytų pranašumą.

Italijoje dar septynioliktame šimtmečio mėgindavo prieš operuojant atimti žmogui sąmonę jį pusiau pasmaugdami. Aštuonioliktame šimtmečio Mesmeris Vienoje pradėjo naudoti hipnozę, ir tik devynioliktame šimtmečio buvo atrastas eteris ir nitrous oxide.

Atrodo, kad Rytų medicina, išvysčiusi iki tobulumo akupunktūros metodus, ilgai nežinojo, kodėl ir kaip jie veikia. Ir tik per paskutiniuosius dešimt metų Vakaruose, izoliavus endorfinus ir enkefalinus ir nustatčius transmiterių veikimą, buvo išaiškinta akupunktūros funkcija. Dabar jau žinome apie alpha, beta ir gamma endorfinus ir kaip neuro-synaptiniai transmiteriai gali modifikuoti skausmo pojūčius.

Akupunktūros specialistai turi viso kūno „žemėlapius“, kurie odos paviršiuje identifikuoja nervinius taškus, kuriuos sujauddinus, impulsai yra

Gydomyjū augalų detalės piešiniuose.

nešami specialiais takais į smegenis. Smegenys reaguoja padidinta gamyba endorfinų, kurie veikia panašiai kaip morfijus skausmui sumažinti.

Šiuo metu yra bandoma surasti cheminę formulę, kuri galėtų stimuliuoti natūralių enkefalinų sekreciją žmogaus kūne.

Akupunktūros metodai taip pat toliau vystomi. Teko matyti, kaip adatos yra sujungiamos su elektrodais elektrinei stimuliacijai. Toks metodas jau priartėja prie TENS (transcutaneous electrical nerve stimulation), kurs dabar yra plačiai naudojamas ortopedinėje medicinoje ir iš tikrųjų remiasi akupunktūros principais.

Einant dar toliau: taip vadinamas „šaltas leizeris“ irgi pradedamas naudoti akupunktūroje. Pacientai mielai priima nervų stimuliaciją su leizeriu vietoje badymo su adatomis, ir atrodo, kad andorfinų sekrecija lygiai taip pat pakyla.

Nežiūrint fakto, kad akupunktūros metodas yra gana paplitęs Amerikoje ir Europoje, jo populiarumas vakaruose jau yra pasiekęs savo zenitą ir pamažu mažėja. Yra gydytojų, kurie jį naudoja chroniško skausmo sumažinimui, ir yra pacientų, kurie, viską išbandę, ypatingai nugaros ar postherpetinės neuralgijos skausmuose, kreipiasi į akupunktūrą kaip paskutinę pagalbą. Faktas lieka faktu, kad akupunktūra tarnauja tik laikinam skausmo sumažinimui, — tai nėra gydymo priemonė ir skausmo priežasties nepanaikina. Rytų medicinoje dar yra dažnai tebenaudojama kaip operacinė anestezija ypač provincijos praktikoje.

Grįžtant prie Tibeto: tibetiečiai labai bijosi

chirurgijos ir ypač bendros anestezijos. Yra skaitoma, kad atminties ir proto išjungimas anestezijoje žalingai paveikia smegenų funkciją. Toks nusistatymas yra gana paplitęs rytiniame galvoje ir to išvadoje akupunktūros ateitis ten yra užtikrinta.

Kinijoje šiuo metu yra abiejų tipų medicinos mokyklos: daugumoje yra vakarietiško tipo, tačiau yra taip pat ir 24 tradicinės medicinos mokyklos. Studentai privalo turėti pagrindines žinias iš abiejų sistemų. Tai sudaro idealią kombinaciją: pavyzdžiui, pacientas gauna chemoterapiją nuo vėžio ligos, ir tuo pačiu metu jam yra duodama įvairių gydomų žolių terapija, kuri padeda ne vien nuo vėžio ir pagerina apetitą, bet taip pat ir sustiprina imunitetą. Tie ar tas iš mūsų, kurie turime stebėti savo pacientus chemoterapijos eigoje, būtume nepaprastai laimingi, galėdami sumažinti kokių nors būdu tą imuniteto sunaikinimą ir įvairių egzotiškų infekcijų pasirodymą vėžio gydymo procese.

Paskutiniųjų metų tyrimai rodo, kad daugumoje atvejų, kai bloginis auglys yra nerandamas ir diagnozuojamas, liga jau yra sisteminame procese, būtent, tūkstančiai bloginių celių jau keliauja limfos ar kraujo indų takais organiniam metastazavimui. Šiuo ypatingu laiku viskas priklauso nuo žmogaus imuniteto stovio: nuo kraujagyslių sienelių pralaidumo, nuo T-celių ir daugybės kitų faktorių, apibrėžiančių organizmo imuniteto stovį. Principas yra tame: jeigu būtų galimybė šiuo kritišku ankstyvu momentu sustiprinti paciento imuno-sistemą tiek, kad ši galėtų sunaikinti ar atmesti „plūduriuojančias“ metastazines celes ar paveikti jų onkogenus, — organų metastazai neįvyktų ir procesas pasiliktų izoliuotas.

Paskutiniu metu kelios farmakologinės firmos, kurios specializuojasi imunofarmakologijoje, finansuoja tyrinėjimus augalinių vaistų, šimtmečiais naudojamų Rytų tradiciniame gydyme. Jau buvo nustatyta, kad kai kurie augalai turi prieš-tumoriinių ir imunitetą stimuliuojančių savybių.

Iš Kinijos mokslininkai vyksta į Vakarų mokytis specialių imunologinių technikų, kad, grįžę atgal, galėtų tęsti savo tyrinėjimus moderniškomis priemonėmis, pasinaudojant aukšta Vakarų technika.

Tradicinėje farmakopėjoje taip pat yra surasti augalų ekstraktai, kurie paveikia fibrino formavimą ir su pasisėkimu gydo kai kurias kraujagyslių ligas. Taip pat buvo identifikuoti ekstraktai, kurie

Studijų kambaryje šilke įvynioti medicinos moksliniai tekstai.

paveikia kolageno ligas, kontroliuodami imunitetinį mechanizmą.

Joseph Needhaur, kurs paskutiniais metais yra išleidęs 5 tomus apie Kinijos mokslą ir civilizaciją, cituoja senąsias paskutinių dviejų tūkstančių metų alchemijos knygas, kur aprašoma fiziologinė alchemija — pagaminimas makro-biogeninių medžiagų iš gyvo organizmo sulčių. Atrodo, kad tuo būdu per šimtmečius kinai ir kitos orientalinės tautos mėgino išlaikyti jaunatvę ir spontanišką audinių regeneraciją. Ypač daug svarbos priduodama žmogaus šlapumui ir placentai: mes galime tai išaiškinti, prisimenant šlapumo steroidus ir placentos hormonus. Šia proga gal kai kas prisimena vakarų spaudos pasipiktinimą ir pajuokas, kai Indijos premjeras Nehru savo laiku buvo pastebėtas gerias savo šlapumą. Tuo metu niekas nepaaiškino, kad gal būt jis bandė išlaikyti savo energiją paprastu tradiciniu metodu. Koks yra skirtumas nuo garsiųjų atsijauninimo klinikų Europoje, kuriose didieji valstybių vadai, popiežiai ir jet-set'as gauna placentos hormonų ar jaunų

ėriukų lytinių hormonų injekcijas už didelius pinigus? . . .

Šia proga dar reikėtų paminėti vis daugiau ir daugiau keliamą klausimą apie santykį tarp dietos ir onkogeninio stimuliavimo. Prieš dvidešimt metų japonas Ohsawa pradėjo propaguoti savo makrobiotines dietas, kurios paskutiniaisiais metais yra siūlomos vėžio gydymui kito japono Micio Kushi. Pagal Kushi, vėžio pacientai, laikydamiesi tos dietos ir kitų gyvenimą reguliuojančių taisyklių, gali patys blogybinį procesą nugalėti. Kol kas j tai žiūrima su skepticizmu, nors tur būt daug kas iš mūsų yra neseniai skaitę straipsnius vieno jauno gydytojo, kuris, netekęs vilties dėl kaulo metastazų, atsidavė makrobiotiniam gydymui, ir po metų laiko visi rentgeno ir CAT rezultatai buvo negatyvūs.

Šiuo momentu Kushi dar nėra įteikęs Amerikos Vėžio Draugijai užtenkamai dokumentacijos apie savo darbą (iki 1983 m. birželio 1 d.).

1984 m. sausio-vasario Ca žurnale ACS duoda oficialų pareiškimą, kad, nors šiuo metu vyksta daug tyrinėjimų ir yra mėginama nustatyti tam tikras dietines taisykles vėžio ligoms išvengti, — nėra užtenkamai mokslinių įrodymų dietos ir vėžio tarpusaviam santykiui nustatyti.

Tradicinė Rytų medicina remiasi panašiais principais kaip holistinė medicina: gydomas yra visas žmogus, ne tik viena jo kūno dalis. Emocinis, fizinis, dvasinis ir ekologinis aspektai yra svarstomi. Pagal Tibeto mediciną, kuri yra stiprioje budizmo įtakoje, žmogaus kūnas yra mikro-kosmas, kuris yra makro-kosmo dalis. Liga tuo būdu yra kosminis įvykis, kuris pažeidžia ne tik vieną žmogų, bet ir visą pasaulį, ir ta pusiausvyra turi būti atstatyta. Iš kitos pusės, viskas pasaulyje yra

18
beatsuota: kiekvienai ligai yra antidotas gamtoje, reikia jį tik identifikuoti ir pritaikyti.

Vakarai ir Rytai per šimtmečius ėjo dviem skirtingais keliais. Vakaruose — koncentracija ant išorinės technologijos ir dogmatinio racijonalizmo, Rytuose — „vidinė technologija“, studijuojanti žmogaus emocinę energiją ir bandanti tobulinti ir išvystyti dvasinį pajėgumą.

Dabar tos dvi kryptys pradeda artėti viena prie kitos ir prieinama išvados, kad kaip medicinai, taip ir kitiems mokslams abu aspektai yra reikalingi.

ABSTRACT

Danutė G. Bieliauskas, M.D.

Dr. Bieliauskas is in Family Practice in Cincinnati, Ohio, and is faculty member at University of Cincinnati Medical School, Family Practice Department. Her interest in oriental cultures, religions and medicine has been enhanced by travels through Japan, China, Tibet, India, Sri Lanka and Phillipines.

In the article "East and West Medical Dialogue" Dr. Bieliauskas describes the differences in attitudes toward the illness and the ill person. In Oriental medicine the patient is always considered as a total unit and a part of human chain in the universe.

The immunotherapy for cancer and for prevention of metastatic spread which is based on traditional pharmacopea, is gaining an important place in approach to cancer treatment.

The West should be more open-minded and willing to learn from ancient medical wisdom.

In the West there is a growing tendency to rely more and more upon medical technology. It is depersonifying our present day medicine which forgets the existence of the person behind the computer screen.

Dvi Bieliauskų generacijos.

Foto B. Zalatorienė

MIOKARDO INFARKTO KALENDORIUS, RIZIKOS FAKTORIAI IR PRODRAMAS

Aterosklerozė — didžiulė žmonijos epidemija

**Ch. Kibarskis, R. Čekanauskaitė, R. Urbona-
vičienė.**

Jinai vystosi iš lėto ir nerodo klinikinių reiškinių per 20-30 metų laikotarpį, tad ir neverčia žmonių iš anksto rūpintis savo širdies sveikata. Ši situacija iškelia tam tikrus gydymo momentus: informaciją, motyvavimą ir receptūrą. Gera informacija padeda suprasti svorio metimo, rūkymo atsisakymo ir hipokinezės reikšmę, o pagrįstas motyvavimas garantuoja sąžiningą vartojimą antiangininių, antihipertenzinių ir kitų kardioprotektyvinių vaistų.

Iš daugiau kaip 100 rizikos faktorių neabejotinai sklerogeniški yra trys: hipertenzija, rūkymas ir hipercholesterinemija.

Patys faktoriai skirstytini į: 1) išvengiamus (rūkymas, padidėjęs svoris, hipokinezė, piktnaudžiavimas alkoholiu), kurių šalinimas susijęs su paciento valia; 2) įveikiamus (hipercholesterinemija, hipertenzija, diabetas, podagra, hipotireozė), kur būtinas gydytojo ir ligonio bendravimas; ir 3) nekoreguojamus (amžius, lytis, šeimyninė dispozicija), kurių pakeisti negalim.

Analizuotos 2-jų metų 763 ligos istorijos. Vyrų bendras sergamumas 2.5 karto didesnis, tačiau amžius keičia sergamumo santykį moterų nenaudai. Juveniliniai (iki 40 metų) infarktai sudarė virš 4%.

Pirmosios grandies gydytojai raginami atkreipti dėmesį į preinfarktinę būklę arba prodromą.

Nustatyta, kad sausis ir kovas, šeštadienis, sekmadienis, pirmadienis ir antradienis, taip pat antroji dienos pusė vyrauja miokardo infarkto kalendoriuje.

MI prodromas tipiškai (sunkėjančia krūtinės angina) pasireiškė pas 87% ligonių; pas kitus atipiškai: skausmas tarp menčių, epigastriume, pykinimas, vėmimas — 6%; bendras negalavimas (silpnumas, nerimas, galvos skausmai) — 2.5%; beinfekcinis karščiavimas (šalčio krėtimas, temperatūros pakilimas, prakaitavimas) — 2.5%; ritmo sutrikimai — 2%. Atipinio prodromo 50% atvejų baigėsi mirtimi. Viena priežasčių — klaidinga diagnostika. Pasitaikė, kad greitoji pagalba buvo

kviesta 6 kartus, diagnozuota apsinuodijimas maistu, plautas skrandis, ir tik būklei sunkiai susikomplikavus hospitalizuota dėl ūmaus MI.

Rizikos faktorių korekcija ypač esanti reikalinga pas vyrus vairuotojus. Čia dar prisideda hipokinezė, nervinė įtampa, nuolatinės stresinės situacijos darbe, rūkymas, nutukimas ir piktnaudžiavimas alkoholiu.

Miokardo deguonies poreikavimui redukuoti naudotini nitratai, beta adrenoreceptorių blokatoriai ir kalcio antagonistai; pastarieji šalina ir vainikinių arterijų spazmus. Esant stipriai stenozai, dažnai deguonies perdavimas pagerinamas aortokoronarinio šuntavimu, o pastaruoju metu dar bandoma transliuminė angioplastika balioniniu kateteriu.

Sveik. Aps. Nr. 10, 1983.

SERGANČIŲJŲ ISCHEMINE ŠIRDIES LIGA Etapinio reabilitavimo sistema ir efektyvumas

J. Blužas, D. Žemaitytė, D. Vasiliauskas, D. Zikarienė (Širdies ir kraujagyslių sistemos fiziologijos ir patologijos mokslinių tyrimų institutas prie Kauno Medicinos Instituto).

Kauno medicinos institute prieš 5 metus buvo sukurta etapinė reabilitavimo sistema, kad atstatytų paciento prarastas jėgas ir darbingumą, panaudojant medicines, socialines — higienines ir ekonomines priemones. Toje programoje dalyvauja maždaug du trečdaliai visų sirgusiųjų miokardo infarktu; amžius ir komplikacijos neleidžia intensyviai reabilituoti likusiųjų.

Etapai parengiami prisilaikant unifikuoatų kriterijų, taikant standartizuotą tyrimo metodiką. Ligonio klinikinę būklę vertinant, krūtinės anginos laipsnis nustatomas pagal Pasaulinės Sveikatingumo Organizacijos rekomendacijas, ritmo sutrikimai — pagal B. Launą — nuo 0 iki IV klasės, o širdies veiklos nepakankamumas — pagal Reznikovą — nuo I iki IV klasės.

Pirmasis etapas: 3-jų savaitių reabilitavimo programa, su ankstyvu aktyvinimu, atsižvelgiant į klinikinę būklę bei širdies funkciją.

Prieš išrašant iš stacionaro, įvertinus fizinio krūvio toleravimą velo-ergometrijos mėginium, ligoniai atrenkami tolesniam reabilitavimui ir būna siunčiami į Kauno 3-čios klinikinės ligoninės kardiologijos-reabilitavimo skyrių — „Bangos“ profilaktoriumą.

Čionai, antrajame etape, naudojami fizinės kultūros pratimai salėje ir baseine, dozuotas vaikščiojimas ir vandens bei kitos procedūros. Gydomo pradžioj ir pabaigoj kliniškai ir instrumentiniu būdu tiriama ligonio širdies ir kraujagyslių sistema, kartu darant atranką trečiam, sanatoriniam-kurortiniam, etapui Palangoje.

Devynerių metų laikotarpyje antrame etape, „Bangos“ profilaktoriume, gydėsi viso 3,411 sergančių ischemine liga. Pusė jų turėjo ūminį infarktą. Iš šių, 16% buvo 30-40 metų, 24% 41-50 m. ir 60% 51-65 metų. Protinio darbo ligonių buvo 59%, fizinio — 41%.

Teigiamas efektas pasiektas pas 75%. Pas 15.8%, t.y. vieną iš septynių, efektyvumas buvo nepatenkinamas, — dėl atsiradusių grėsmingų ritmo sutrikimų. Du procentus teko grąžinti į stacionarą; 13.7%, paūmėjus ischeminei širdies ligai, buvo nebesiunčiami instituto Palangos filialan.

Reabilitavimas buvo efektyviausias pas sirgusius infarktu per 2 metus, pas sirgusius krūtinės angina ir pas buvusius priešinfarktinę būklęj.

20% visų ligonių pagerėjo tik subjektyviai.

Blogiausią efektyvumą parodė sirgusieji miokardo infarktu, kiek po neseniai ištiktojo, tiek ir po infarktinės kardiosklerozės atvejais.

Po reabilitavimo seka 2 metų dispanserizavimas. Į darbą grįžo 80-90%, kai kurie iš jų sustiprėję buvę invalidai.

1979-82 laikotarpyje iš 420-ies reabilituotų žemės ūkio darbuotojų 268 dirbo protinį darbą, 99 buvo mechanizatoriai, ir tik tai 53 lauko darbininkai.

Reabilitacinis gydymas, efektyvus 90-čiai % ligonių, įtikinamai didina darbingumą, stiprina sveikatą ir tuo pačiu gerina ekonomiką.

Sveik. Aps. Nr. 8, 1983

KIAUŠIDŽIŲ PIKTYBINIŲ NAVIKŲ CITOSTATINĖ CHEMOTERAPIJA IR FERMENTŲ AKTYVUMAS

J. Vatikėvičius ir M. Garkavas

Nuolat ieškant naujų chemoterapinių preparatų, stabilizuojančių vėžio vystymąsi ir skatinančių

20
susiformavusių navikinių darinių regresiją, tirtas serumo ir ascito fermentinis spektras pas 73 diseminuota kiaušidžių karcinoma sergančias ligones, kurių 25 jau III-oj vėžio stadijoje. Kontrolinę sveikų asmenų grupę sudarė 30-50 metų amžiaus donorės.

Gydymui naudoti priešnavikiniai preparatai: karminomicinas, lobutamidas, dioksadetas, hidrokisikarbamidas, reumicinas ir fopurinas.

Prieš pradėdant gydymą, ir jį užbaigus, buvo tiriamas aktyvumas kraujo: HK (heksokinazės), G-6-F (gliukozės-6-fosfatazės), FHI (fosfoheksozimerazės), HiD (histidazės), r-GTP (gamagliutamiltranspeptidazės), bendr. LDH (bendros laktatdehidrogenazės) ir jos izofermentinio spektro IF LDH. Paminėta, kad ascite hidrokinazės rasta dažniau, negu kraujuje. Be to, ir hidrokinazės, ir laktatdehidrokinazės aktyvumas didesnis ascite negu kraujo serume, nors baltymo koncentracija kraujuje net triskart didesnė.

Išanalizavę tyrimų duomenis, autoriai prieina išvados, kad ryškiausią norminantį poveikį fermentų spektrui turėjo alkilinantys preparatai, kas atitinka klinikinius rezultatus ir šiuolaikinius duomenis apie kiaušidžių piktybinių navikų jautrumą citostatinams agentams.

Sveik. Aps. Nr. 9, 1983

Medikai dažnai vartoja žodį „sergantysis“. Kalbininkai sako, kad veikiančios rūšies dalyviai retai lietuvių kalboje vartojami daiktavardiškai ir nėra linkę virsti terminais. Geriausiai vartoti įprastą „ligonis“, pav., sumažėjo sergančiųjų (geriau „ligonių“) mirštamumas. Sergantysis neuroze — geriau: ligonis, sergantis neuroze.

Panašiai su žodžiu budintysis, — geriau: budintis gydytojas ar budinti sesuo. Budimasis postas, — geriau: budėjimo postas.

Sveikatos apsauga,

1984 m. I nr. 48-49 psl.

GAUSU VAISTAŽOLIŲ

Prieš 100 metų Švenčionyse buvo įsteigta vaistinių žolių ir augalų perdirbimo įmonė. Nuo to laiko ji vis plėtėsi ir tobulėjo. Dabar jau pavirto į vienintelį fabriką, kuris gamina vaistingąsias arbatas ir komplektuoja vaistinius augalus.

Perdirbama apie 90 įvairių rūšių vaistažolių, taip pat uogų, lapų ir žiedų.

Specialistai sako, kad Lietuvoje randama 570 įvairių augalų, kurie pagal mokslininkus ir liaudies patyrimą yra vaistiniai.

PETRAS AVIŽONIS IR LIETUVIŲ KALBA

A. Piročkinas

Prieš I-mąjį pasaulinį karą XIX a. pabaigoje išaugusios lietuvių inteligentijos didelė dalis susidarė iš medikų, kurių nemažai įsijungė į tautinį ir socialinį judėjimą. Kai kurie iš jų reiškėsi lietuvių filologijoje.

Po P. Avižonio mirties 1939 m. buvo išleistas „Akių ligų vadovas“ (1940 m.). Jis, matyt, domėjosi ne vien lietuvių kalba, nes rašė dar ir latvių, rusų, vokiečių ir prancūzų žurnaluose. Lietuvių kalbos ir literatūros dalykais jau domėjosi būdamas Mintaujos gimnazijoje, kur lietuviai gimnazistai turėjo slaptą „Kūdikių“ draugiją, kurios pagrindinis uždavinys buvo mokytis lietuvių kalbos. Mokiniai darydavo į lietuvių kalbą straipsnių, apysakų ir šiaip knygų vertimus, juos J. Jablonskis taisydavo. P. Avižonis buvo išvertęs J. I. Kraševskio „Kunigą“. Jablonskis turėjo daug įtakos Avižonio pasaulėžiūrai, nes jis įdiegė jame meilę savo kalbai, savo tautai, savo kraštui. Vėliau, studijuodamas Peterburgo ir Tartu universitetuose, lietuvių kalboje buvo jau tiek pagudrėjęs, kad P. Višinskiui jau padėjo taisyti Žemaitės kūrinius. (Žemaitė jį vadindavo „mūsų Avižėle“). Daugumas lietuvių studentų nemokėjo linksniavimo ir asmenavimo — žodžių kaitymo, tai Avižonis ryžosi parašyti lietuvių kalbos gramatikėlę (1897 m.), rūpinosi V. Kudirkos pagalba išspausdinti Tilžėje, bet nepavyko. Tik po metų 100 egz. tiražu buvo šapirografu padauginta Peterburge. Ta gramatikėlė labai primityvi, tekstas rašytas ranka, vos tik 64 sąsiuvinio formato puslapiai. Ji pasirodė tuo metu, kai, anot poeto, „anei rašto, anei druko mums turėt neduoda . . .“

Apie tą laiką „Susivienijimas Lietuvių Amerikoje“ paskelbė konkursą lietuvių kalbos gramati-

kai parašyti. P. Avižonis nusiuntė savo darbo nuorašą ir tik iš dviejų konkursinių darbų Avižonis laimėjo, gaudamas 100 dolerių premiją. Po tokio paskatinimo, 1900 m. su keliais studentais talkininkais ir su J. Jablonskio pagalba parašė naują gramatiką, kur sudėjo visą tuometinį lietuvių kalbos mokslą.

Vėliau P. Avižonis padėjo J. Jablonskiui tikrinti A. Juškos redaguotą žodyno medžiagą (I-mas tomas pasirodė 1904 m.). Vėliau, versdamasis gydytojo praktika, Avižonis rinko ir kūrė medicinos terminologiją.

Vėliau Avižonis bendradarbiavo su J. Balčikoniu didžiojo lietuviško žodyno redakcijoje. P. Avižonis, rašydamas knygas „Akinių istorija“ ar „Akių ligų vadovą“, ar kokį straipsnį, visur stengėsi laikytis kalbos tikslingumo. Jo žodyne derinasi liaudies išsireiškimai, kuriuos jis tiksliai sugebėjo pritaikyti mokslui. Kaip jam taip ir mums, dabartinių laikų medikams, turėtų būti suprantama, kad kalbos kultūra yra neatsiejama visos kultūros dalis . . .

Sveikatos apsauga,
1984 m. I nr. 36-39 psl.

Įvykis Sovietijoje. Maskvos laikraštis kritikavo gydytoją, kuris išvarė ligonę iš ligoninės, kai pamatė ją skaitant savo ligos istoriją. Pagal aprašymą fabriko darbininkė Angarske, Sibire, buvo ligoninėn tyrimams dėl galvos skausmų. Prieš tyrimų pabaigą gydytojas pačiupo ligonę skaitant ligos istoriją, kas yra žudrausta pagal Sovietų įstatymus. Moteriškė buvo išmesta iš ligoninės ir netrukus mirė. Žmonės buvo pasipiktinę tokio gydytojo elgesiu, bet gydytojui nebuvo pritaikytos jokios sankcijos.

Am. Med. News, Feb. 17, 1984.

PLGS valdybos direktorių ir vicepirmininkų posėdis š.m. birželio 30 d. Birutės ir Juozo Skrinškų globoje Klevelande. Iš k. D. Degesys, valdybos sekretorius iždininkas.

V. Majauskas, tarybos narys, M. Vygantas, III. gyd. dr.-jos pirm.

P. Sutkus, tarybos narys, J. Šonta, PLGS pirmininkas, L. Giedraitienė, tarybos narys, J. Skrinška, valdybos vicepirmininkas.

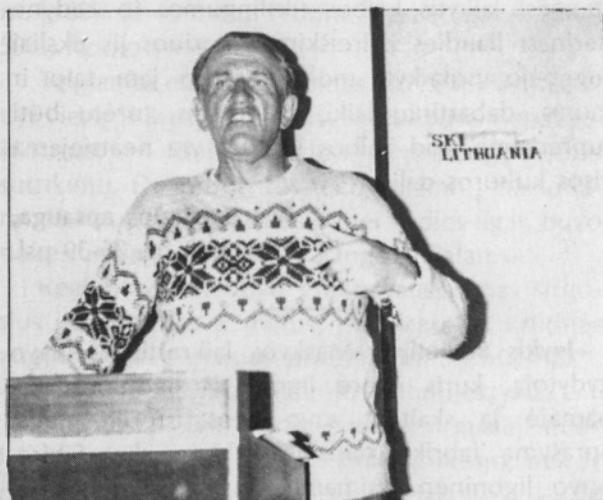
Medicina, Nr. 1 (63) 1984

LAMA SEMINARAS 1984

1984 m. kovo 11-17 dienomis buvo 11-tas LAMA (Lith. Amer. Med. Assoc.) žiemos seminaras PARK CITY, UTAH, Colōrado Wasath kalnuose.

Be kasdieninės mokslinės valandinės programos, atvykusieji — daugumoje slidinėjimo entuziastai — turėjo puikias galimybes naudotis trimis slidinėjimo vietovėmis: Park City, Deer Valley ir Park City West. Taip pat nepertoliausia buvo Alta ir Snowbird, jau pažįstamos slidinėjimo vietovės iš 1980 metu seminaro.

Dr. J. Valaitis. 11-to LAMA seminaro vyr. koordinatorius ir paskaitininkas apie inkstų ligų patologiją

Paskaitos vyko Prospector's Square Hotel & Conference Center, kur didesnė dalis konferencijos dalyvių ir buvo apsigyvenę. Paskaitų pagrindinė mintis buvo numatyta „Pažanga medicinoj 1983 metais“.

Pirmą dieną girdėjome kolegės M. Arštikaitytės-Uleckienės paskaitą „Kaip paskutiniu laiku diagnozuojamos ir gydomos su išoriniu akies paraudimu susijusios ligos“. Sekančioj paskaitoj kolega M. Vygantas supažindino su patologiniais akies dugno — retinos pakitimais sergančių blogai kontroliuotu diabetu ligonių. Laserio pritaikymo gydyme dėka daugeliui galima padėti. Paskaitoms moderavo Antanas Razma.

Antras simpoziumo vakaras paskirtas kosmetinei chirurgijai. Vaidotas Kvederas, DDS iš Hamiltono, Kanados, kur verčiasi privačia burnos ir

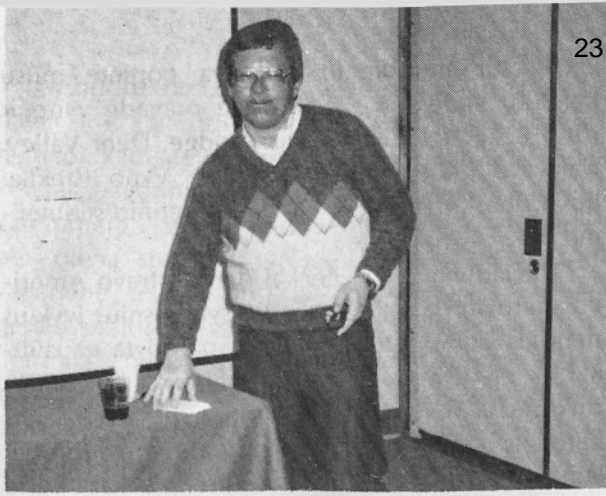
Paskaitų metu. Foto G. Balukas.

dantų chirurgijos praktika, labai vaizdingai parodė galimybes veido, žandikaulių ir dantų chirurgijoj jauno ir vyresnio amžiaus asmenims, pritaikant paskutinių laikų techniką ir panaudojant plastines medžiagas. Būdinga, kad priemonės, kurios nebuvo žinomos prieš 5-6 metus, dabar plačiai naudojamos su dideliu pasisekimu.

Kolega Jonas Domanskis, praktikuojąs plastinę, rekonstrukcinę chirurgiją New Port Beach, Kalifornijoje, gausiai iliustruodamas paskaitų skaidrėmis, parodė galimus veido, krūtinės ir kitų kūno dalių pakeitimus kosmetiniais ir terapeutiniais sumetimais. Paskaitų moderatorius — Domas Giedraitis.

Po paskaitų nuotaikinga vakarienė. Foto F. Kaunas

Vaidotas Kvedaras, D.D.S., PRiv. praktika odontologijoje ir burnos chirurgijoje, Hamilton, Kanada

Kovo 14, trečiadienį, kolega Antanas G. Razma, plaučių ir kvėpavimo takų specialistas, praktikuojąs pietinėje Čikagos srityje, paskaitoje supažindino su naujaisiais atsiekimais plaučių medicinoje, — paskutiniai atradimai plaučių ligų diferencinėje diagnostikoje, atpažinimai laboratoriniais tyrimais, nauji metodai gydyme. Čia kolega patiekė labai daug informacinės medžiagos valandos paskaitoje.

Antroji paskaita — kolegės Gailiaus Skrinkos iš Toronto, Kanados, — „Paskutiniųjų laikų populiaroji diagnostinė priemonė — kolonoskopija“. Kolonoskopija, pastarųjų 8-10 metų atsiektos medicininės technologijos dėka, įgalino gydytojus lanksčiais instrumentais tiesiogiai matyti žarnų vidų, naudojant fibrooptinę technologiją. Paskaitininkas išryškino, kokias galimybes duoda pastaroji priemonė, palyginant ją su rentgeno technika. Šitai sesijai moderavo rentgenologas K. Ambrozaitis.

Užkandžiai ir vynas — iš k. Aglinskas, Bradūnaitė, Bajorūnaitė, A. Ambrozaitytė, Domanskis, Koncė, Šuopytė, R. Ambrozaitytė. Foto R. Zalatorienė.

Medicina, Nr. 1 (63) 1984

Kovo 15, ketvirtadienį, adv. A. Keželis, specialiai atvykęs iš Čikagos su paskaita apie medicams rūpimus teisinius klausimus. Esq. Keželis dirba Ilinojaus valstybės medikų sąjungos organizuotos gydytojams draudimų kompanijoje. Jis kalbėjo iš savo patirties Čikagoje ir Ilinojų bylose kaip gydytojų gynėjas. Jo ptarimai buvo gana naudingi: ką pavienis gydytojas turi daryti, kad galėtų išvengti bylų, o jeigu patenki teisman, kaip elgtis, kad išvengtum prisiekusiųjų kritikos ir pagiežos.

Kitoj daly kolega J. Valaitis diskutavo keletą patologiinių atvejų inkstų ligų susirgimuose, ypač susijusių su salicilatų vartojimu, su pakitimais kologeno ligose ir pan. Abi paskaitos buvo naudingos gydytojams praktikams. Paskaitoms vykusiai moderavo kolega Kazys Bobelis.

Gera nuotaika kalnų papėdėje.

Kovo 16, penktadienį, Alanas Pavilanis, dirbąs Montrealio vaikų ligų ligoninėje, Kanadoje, paskaitoje „Problemos paauglių medicinoje“ palietė emocines ir psichologines problemas paaugliuose. Gyvenimo tempas, mokyklinis auklėjimas, ekonominiai sunkumai.

Užbaigtuvėse „Poezijos“ vakaras. Balukas, Majauskas, Kisielius. Foto K. Ambrozaitis.

SEMINARO DIENORAŠTIS

Kovo 11 d., sekmadienį, 7-8 val. susipažinimo vakaras Conference Centre. Atsigaivinus alumi ar vynu, atnaujinus senas pažintis, užmezgus naujas, persikelta į kitą pastatą vakarienei, kur kolega Valaitis po trumpos įžanginės kalbos „kam mes čia susivažiavom“, supažindino dalyvius, apibūdindamas bent trumpai kiekvieną — iš kur ir kaip čia atsirado. Vakarieniautojų buvo taip gausu, kad vėliau atvykusių nebuvo galima sutalpinti.

Jaunimas prie vaišių stalo: E. Razma, D. Balčiūnaitė, P. V. Kisielius, J. Vyšnionytė, A. Razma, R. Ardytė, F. Kaunas.
Foto F. Kaunas.

Pirmadienį po paskaitų buvo numatytas pasilinksminimas su populiaria akordeono muzika. Deja, matyt, Vakarams akordeonas nėra populiarus instrumentas: kolegai A. Aleknai nepavyko akordeono surasti. Tačiau visa tai nenuslopino jaunimo entuziazmo, — muzika iš juostelių gerai atstojo akordeoną. Be to, jaunimas buvo užimtas organizavimu pobūvio J. Domansko „viloje“ sekančiam vakarui.

Antradienį K. Ambrozaitis ir Valatka skaidrėmis mus nukėlė į praeitus seminarus — Vail, Winter Park, Brakenridge, Snowbird, Quebeck ir pan. Matėm mūsų nuolatinių dalyvių jaunesnius veidus... Kai kurie buvę kasmetiniai entuziastai šį kartą nebesirodė, bet vis auganti jaunosios generacijos grupė užpildė atkritusius. Skaidrės palydėtos gana tiksliais, trumpais istoriniais apibūdinimais, primenant kai kuriuos linksmus ar rimtus slidinėtojų momentus...

Kolega inž. R. Dičius parodė savo padarytą filmą iš Virginia ir Carolina kalnų. Visus nustebino puikūs žiemos sporto vaizdai; netikėtum, kad Karolinoj būtų tokių gražių vaizdų ir tiek daug sniego.

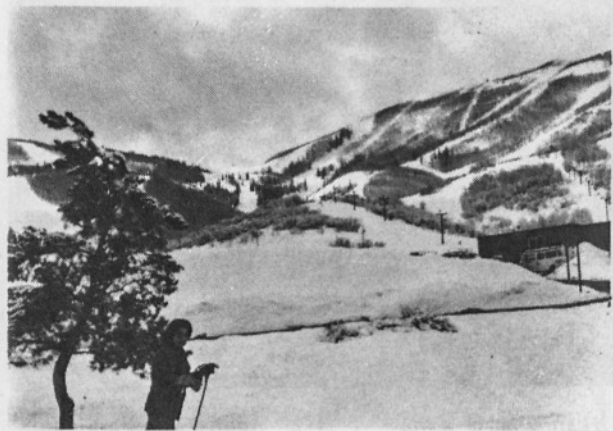
24 Be to, antradienio ankstyvą popietę mūsų kelionių vedėja B. Zalatorienė pravedė vynu ir sūrio užkandžius Snow Park Lodge, Deer Valley. Dalyvavo daug. Neilgai užsitęsė. Vyno išteklių buvo riboti, užtat nesutrukdė popietinio slidinėjimo.

Trečiadienį dr. ai Uleckai demonstravo Amerikos lietuvių darytą filmą apie svarbesnius įvykius nepriklausomoj Lietuvoj. Buvo parodyta gabaliukai iš Lietuvos krepšinio rungtynių, kur mūsų rinktinė laimėjo Europos pirmenybes, vaizdai iš karo mokyklos išleistuvių, vaizdai, kai kauniečiai laukė atskrendant Dariaus-Girėno, kai kurie momentai iš sporto švenčių, dainų švenčių ir pan. Visa tai vyresniesiems suteikė daug sentimentalių prisiminimų.

Kolegos J. Domansko „dvare“ vyko šaunus šokių, muzikos ir dainų pasilinksminimas, pritaikytas jauniems, bet netrūko ir vyresniųjų entuziastų.

Ketvirtadienis. Nežiūrint sniego pūgos ir žvarbaus kalnų vėjo, susirinkiom į gausių „skanėstų“ vakarienę Snow Park Lodge, Deer Valley. Vakaras praėjo geroj nuotaikoj — ne vienas prarado balsą nuo dainavimo ir pusiausvyrą nuo vynu...

Penktadienis. Seminaras, laisvalaikio parengimai ir slidinėjimų malonumai praėjo darbščioje atmosferoje, geroje nuotaikoj, nuoširdaus gyvenimo dvasioje. Čia nuopelnas mūsų organizatorės B. Zalatorienės ir kolegų D. Giedraičio, J. Valaičio ir M. Vyganto paslaugų ir patirimų rezultatas. Pasigedome A. Vanagūno ir J. Daugirdo, jie būtų praturtinę seminarą, tačiau jų neatvykimas pateisinamas: sveikinam A. Vanagūną, sulaukusį dukrelės, o J. Daugirdą, sėkmingai pernešusį „inspekciją“.

Park City panorama.

Nežiūrint pasisekimų, ateičiai ruošiamasi jau dabar, ir iš kai kurių klaidų ar trūkumų pasimokyta taip, kad ateities seminarams buvo pasiūlyta keletas pagerinimų, k.a., užsakyti patalpas, kad galėtumėm gyventi kartu, — kad bent vieną kartą per dieną susirinkti valgyti kartu pusryčius ar vakarienę, — kad būtų daugiau bendravimo, — geriau pasiruošti vakaronėms: kad būtų daugiau „turinio“, ne vien improvizacijos. Lauktina daugiau pasiūlymų konstruktyvinei programai sudaryti. Reikėtų neventi ateityje pasinaudoti profesionaliu menininku, koordinatorium.

Seminare — LAMA suvažiavime — dalyvavo gerokai daugiau šimtinės. Vien per mūsų kelionės vadovę užsiregistravo 98 asmenys ir paskirai atvyko 31.

Seminare užregistruoti ir kreditus gavo 46 gydytojai.

Apleidžiam LAMA seminarą: iš k. Ambrozaitis, Urbienė, Šaulys, Mališka, Balukas, Ambrozaitienė, Šaulienė, Majauskas, Razma.

**XIV-tojo PASAULIO LIETUVIŲ GYDYTOJŲ
SĄJUNGOS ir AMERIKOS LIETUVIŲ GYDYTOJŲ SĄJUNGOS SUVAŽIAVIMO, ĮVYKUSIO
1983 m. RUGSĖJO mėn. 3-4 d. ČIKAGOJE,**

Rezoliucijos

1. Pasaulio lietuviai gydytojai, susirinkę 1983-čiais — Aušros metais — kviečia visus lietuvius vieningai kovoti už Lietuvos laisvę ir nepriklausomybę.

2. Pritaria Jungtinių Amerikos Valstybių prezidento Ronald Reagan griežto protesto pareiškimui ir ėmimuisi reikiamų veiksmų prieš Sovietų Sąjungą už Pietų Korėjos keleivinio lėktuvo nušovimą.

3. Sveikina Pasaulio Lietuvių Bendruomenę ir Vyriausiojo Lietuvos Išlaisvinimo Komitetą ir šių organizacijų atstovus, kurie, susirinkę VI-jo Pasaulio Lietuvių Bendruomenės seimo proga, sutarė bendro respekto, lygiateisiškumo ir kooperacijos dvasioje tartis dėl Lietuvos laisvinimo veiklos.

4. Skatinti jaunuosius lietuvius medikus aktyviau įsijungti į lietuvių gydytojų veiklą.

5. Smerkia Sovietų Sąjungą už žmogaus teisių ir akademinės laisvės laužymo pasireiškimus ir taip pat už sovietų praktikuojamą rezistentų priverstinį „gydymą“ psichiatrinėse ligoninėse.

6. Smerkia sovietinės Lietuvos vyriausybę už rezistentų-gydytojų Algirdo Statkevičiaus jau

trejus metus tęsiamą priverstinį „gydymą“ psichiatrinėse ligoninėse.

7. Dėkoja baigiančiai kadencijai Pasaulio ir Amerikos Lietuvių Gydytojų Sąjungos vadovybei už sėkmingą veiklą.

Rezoliucijų komisija prašo Pasaulio ir Amerikos Lietuvių Gydytojų Sąjungos valdybą pateikti šias rezoliucijas lietuvių ir amerikiečių spaudai, radijui ir kitoms susižinojimo priemonėms (taip pat Radio Liberty, Voice of America, Vatikano radijui ir pan.). Rezoliuciją apie gyd. A. Statkevičių — pranešti American Medical Association, Canadian Medical Association, American Psychiatric Society, World Psychiatric Organization, World Health Organization ir International Amnesty Organization. Aukščiau išvardintas organizacijas prašyti dėti pastangų, kad gydytojui A. Statkevičiaus nereikalingas psichiatrinis „gydymas“ būtų nutrauktas ir jis būtų išlaisvintas.

Rezoliucijų komisiją sudarė: **dr. Ged. Balukas** — pirm. (Illinois), **dr. Dainius Degesys** (Ohio), **dr. Juozas Kriaučiūnas** (CT), **dr. Vacys Šaulys** (Illinois).
1983 m. rugsėjo mėn. 3 d.

KALIFORNIJOS LIETUVIAI GYDYTOJAI SUSILAUKIA DVIEJŲ NARIŲ

Kalifornijos Lietuvių Gydytojų Draugija džiaugiasi dviem naujais nariais, kurie tik šiais metais (1983) baigė medicinos mokslus Vilniaus universitete.

Nauji gydytojai yra **Dainius Mulokas**, a.a. architekto Jono Muloko sūnus, ir **Loreta Kataržytė-Mulokienė**. Dainius Amerikoje gimęs, augęs ir pasiruošimo mokslus baigė čia Kalifornijoje. O Loreta tai žemaitė iš Telšių, su kuria Dainius susipažino būdamas medicinos studentu Vilniuje. Jie ten ir susituokė. Ten jie abudu baigė mokslus, o Dainius jauną žmoną ir dukrelę lėvutę iš Lietuvos atsivežė į Los Angeles. Dabar abudu gydytojai sunkiai ruošiasi valstybiniam egzaminams Kalifornijoje.

Dainius ir Loreta Mulokai, neseniai baigę medicinos mokslus Vilniuje. Dabar ruošiasi Kalifornijos egzaminams.

Jaunieji gydytojai rugsėjo mėnesį pasakojo apie savo studentavimo įspūdžius Kalifornijos Lietuvių Gydytojų susirinkime, įvykusiame dantų gydytojų Danutės ir Rolando Giedraičių rezidencijoje, Los Angeles. Šeimnininkai paruošė užkandžius, o Loreta ir Dainius pasakojo apie medicinos studento vargus. Lietuvoje yra sunku patekti į medicinos mokyklą, nes daug yra norinčių.

Loreta iš paprastos šeimos, bet visada jautė pašaukimą į mediciną. Būnant gabiai studentei, jai pasisekė įstoti. Lietuvoje stojama tiesiai po gimnazijos, ir tada laukia šešeri metai mokslo. Prasideda su fizika, chemija ir kitas fundamentališkais mokslais ir baigiasi, taip kaip ir čia Amerikoje,

Kalifornijos gydytojų draugijos valdyba džiaugiasi vasara ir vynu. Iš kairės d-rai: S. Babušis — įždininkas, V. Raulinaitienė — vicepirmininkė, R. Giedraitis — sekretorius ir Z. Brinkis — pirmininkas.

su atsakingu klinikoje ar ligoninės darbu. Abu prelegentai aiškino, kad teoretiškas pasiruošimas yra gan geras, tik skundėsi, kad dažnai trūksta instrumentų ir vaistų. Kitaip sakant, žino, kokia liga ir kaip gydyti, tik neturi su kuo.

Dainius baigė University of California Los Angeles (UCLA), bet nutarė medicinos mokslus studijuoti Vilniuje. Sako, kad nors ir lietuviškai nuo pirmųjų žodžių kalba puikiausiai, bet ypač pirmi mokslo metai Lietuvoje buvo beveik „graikiški“ nes nebuvo pripratęs prie lietuviškos terminologijos.

Linkime Loretai ir Dainiui Mulokams sėkmingai išlaikyti Kalifornijos egzaminus ir gražiai čia įsikurti.

Jonas Skirgaudas, M.D. kalba Kalifornijos lietuviams gydytojams, inžinieriams, architektams ir kitiems svečiams apie psichiatrinį terorą Lietuvoje ir Sovietų Sąjungoje ir dr. Statkevičiaus „gydymą“.

Būrys Kalifornijos lietuvių gydytojų ir dantistų 1983 m. vasarą. Iš k. D. Giedraitienė, D.D.S., A. stočkienė, D.D.S.; J. Jusionis, M.D., B. MacCormack, M.D., R. Giedraitis, D.D.S., S. Babušis, M.D., L. Mulokienė, M.D., V. Raulinaitienė, M.D., D. Mulokas, M.D., Z. Brinkis, M.D.

Draugijos pirmininkė **dr. Valerija Raulinaitienė** trumpai narius supažindino su šios valdybos darbais. Buvo suruoštas lituanistinių mokyklų mokytojų pagerbimas, suruošti keli susirinkimai kartu su inžinieriais ir architektais, kur kalbėjo **dr. Edvardas Domanskis** apie plastinę chirurgiją, o kita proga **dr. Jonas Skirgaudas** apie Sovietų Sąjungoj neteisėtai kalinamus gydytojus psichiatri-nėse ligoninėse. **Dr. Birutė Galdikas** įdomiai pasakojo apie savo darbą su orangutangais Indonezijoje. Apie tai net du kartus aprašė National Geographic. **Dr. Skirgaila** kalbėjo skautėm Gražinietėm, o **dr. R. Giedraitis** paruošė trumpą pranešimą apie dantų ligas Lietuvių radijo programai.

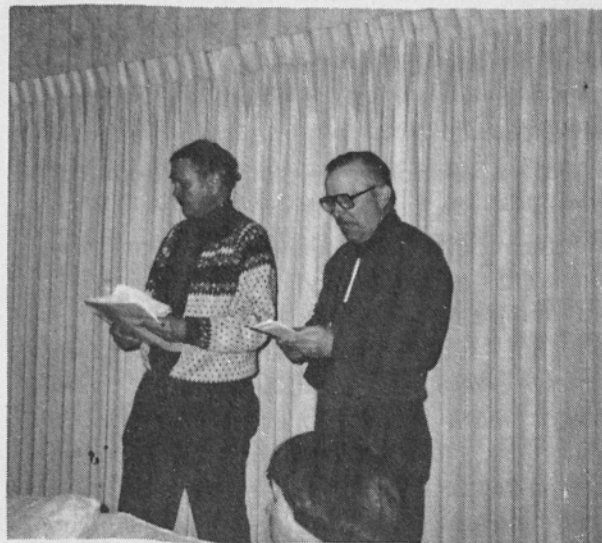
Šiame susirinkime dalyvavo šie nariai ir keli svečiai: Babušis, Brinkis, Giedraitienė, Giedraitis, Jusionis, MacCormack (lietuvis!), Mulokienė, Mulokas, Raulinaitienė, Skirgaila, ir Stočkienė.

Išrinkta nauja valdyba: Z. Brinkis, MD — pirmininkas; V. Raulinaitienė, MD — vicepirmininkė; S. Babušis, MD — išdininkas; ir R. Giedraitis DDS — sekretorius.

Nauja valdyba pasiryžus dažniau sušaukti susirinkimus ir taip pat painformuoti pasaulio kolegas apie savo veiklą.

Rolandas Giedraitis, D.D.S.

Ilinojaus Lietuvių Gydytojų Dr-jos valdyba, pagalbiniam moterų vienetui talkininkaujant, sukviėtė susirinkimui Ateitininkų namuose prie Lemonto 1984 m. gegužės 20 dieną gydytojus ir odontologus su šeimomis.

G. Balukas ir K. Ambrozaitis skaito seminaro įspūdžius.

Po gero pusvalandžio pasisvečiavimo kolega Mindaugas Vygantas pradėjo susirinkimą, primindamas praėto susirinkimo nutarimus. Kasos stovis neblogas — apie \$1500.— Draugijos nariai buvo įspėti, kad netrukus gaus paraginius uždelstamario mokesčiui sumokėti.

V. Šaulys biografinėm ištraukom prisiminė neseniai mirusius kolegas Stasį Budrį ir Bronių Beinorį. Mirusieji pagerbti susikaupimo minute.

Toliau dr.-jos pirm. Mindaugas Vygantas pranešė apie numatytą veiklą, pateikė visą būsimos veiklos kalendorių:

Liepos mėn. 25 d. — vasaros išvyka golfo ir teniso žaidimams. Vieta bus pranešta vėliau. Kreiptinas ypatingas dėmesys, kad kuo daugiau dalyvautų jaunųjų medikų.

Pirm. M. Vygantas praveda susirinkimą.

Rugsėjo mėn. 23 d. visuotinis narių susirinkimas Jaunimo Centre, Čikagoje.

Lapkričio 11 d. — susirinkimas Tautiniuose namuose, Čikagoje.

1985 m. vasario 3 d. — Univ. of Illinois Med. Centre.

Ateinančiais 1985 metais balandžio 7 dieną numatomas metinis draugijos balius.

Pirmininkas pageidavo ir kitokių pasiūlymų, kurie būtų suderinami su tais planais. Ypatingas dėmesys kreiptinas į mūsų jaunimą. Jaunieji kolegos mažiau bičiuliaujasi, bet, atrodo, kad galima juos pritraukti, paruošiant įdomias mokslines paskaitas.

Pirmininkas pranešė apie ateinančių metų žiemos seminaro planus. Atrodo, jog beveik tikra, kad vasario pabaigoje bus įmanoma suorganizuoti

slidinėjimo išvyką Šveicarijoje, nebent ekonominė padėtis netikėtai pasikeistų. Mūsų kelionių vadovė p. Zalatorienė jau pradėjo organizacinius pasiruošimus. Data ir vietovė turėtų būti netrukus pranešta.

Pirmininkas mano, kad geresniam mūsų bendravimui ir ryšių palaikymui padėtų tiksli ir visuomet nepasenusi kompiuterinė narių kartoteka. „Medicinos“ redakcijos ir administracijos personalas šią mintį sveikina ir nuoširdžiai jai pritaria.

Kolega Osvaldas Nakas pabėrė saują informacijų apie galimybę 10-ai dienų nuvykti į Lietuvą. Jo nuomone, būtų galima suorganizuoti seminarą ir kelionę padaryti moksliniu medicininu pasitobulinimu.

Kolega Ferdinandas Kaunas, padalindamas pluoštą 7-tos Taut. Šokių šventės plakatų, kvietė gydytojus nuvykti į Klevelandą liepos 1-2 d. Ragino gydytojus būti šventės „rėmėjais“ didesnėmis aukomis, be kurių nė vienas didesnis parengimas negali išsiversti.

Inž. Jonas Kučėnas — „Lituanus“ žurnalo administratorius, — kolegos Vyganto paprašytas, supažindino su dienos prelegentu inž. Arvydu Tamuliu, kuris papasakojo apie Amerikos mikrokompiuterius ir jų panaudojimo galimybes lietuvių kalbos srityje.

Vakarienė buvo puiki ir gausi.

Apie 6 valandą visi išskubėjo Čikagon, į a.a. kolegos Br. Beinoriaus šermenis.

Pasitarimas — „Gal kitais metais slidinėsim Šveicarijoj?“

JULIUS KAUPAS²⁹ — RAŠYTOJAS

1920.3.6 — 1964.3.1

Žinoma, ir gydytojas, ir žmogus.

Taip pat jis tapė paveikslus, kurie kvietė neskubant tyliai žingsniuoti tuščiom senamiesčio gatvėm.

Julius Kaupas mirė 1964 metais Čikagoje.

Taigi prieš dvidešimt metų. O gyveno jis keturiasdešimt ketverius. Ar tai ilgai, ar trumpai, priklauso nuo to, kaip skaičiuosime. Jei metais ir dienomis, atrodo, kad trumpai. Bet galima skaičiuoti ir kitaip — atliktu darbu, įtaka žmonėms, dvasinio augimo intensyvumu. Jei taip, tai Kaupo amžius buvo ilgas.

Savo trumpą-ilgą kelionę Julius Kaupas pradėjo 1920 m. Kaune, pasiturinčioj, šviesuomenės luomo šeimoj. (Jo tėvas buvo Steigiamojo seimo narys, vėliau Lietuvos banko direktorius.) Baigė jėzuitų gimnaziją, studijavo Vytauto Didžiojo universitete ir 1944 m. įsigijo medicinos gydytojo laipsnį. Pasitraukęs iš Lietuvos, karo metu gyveno Vienoj ir Ryprūsioose, po karo doktorizavosi Tuebingeno universitete. 1947-9 lankė Freiburgo meno mokyklą ir studijavo filosofiją bei literatūrą. Atvykęs Amerikon, gyveno Čikagoj, paskum tarnavo JAV kariuomenėje gydytoju. Specializavosi psichiatrijos srityje ir 1952-3 m. dėstė neurologiją gailėstingų seserų kursuose Altone, Illinois. Atsikėlęs į Detroitą, buvo Wayne County General Hospital štabo gydytoju-psichiatriu.

Visa tai darydamas, Julius Kaupas darėsi ir rašytoju. Pirmuosius literatūros darbus spausdino 1942 m. *Žiburėlyje*. 1943 m. laimėjo *Savaitės* žurnalo premiją už novelę „Banknotas“. Gyvendamas Vokietijoje, redagavo jaunimo žurnalą *Šviesą*, rašė kultūrinėj periodikoj. Jo svarbiausias literatūrinis darbas ir vienintelė knyga pasirodė 1948 m. ir laimėjo *Lietuvių Raud.* Kryžiaus premiją. Atvykus Amerikon, jo novelių pasirodavo *Literatūros lankuose*, *Metmenyse*, *Aiduose*. Šios ir visa eilė nespausdintų kaupėsi į ruošiamą novelių rinkinį, kuris, deja, lemtingų 1964 m. pradžioje dar tebebuvo rankraštyje.

Puslapių skaičiumi Kaupo beletristiką bus prašokę straipsniai literatūros ir kultūrinių reikalų klausimais. Jis aktyviai bendradarbiavo *Literatūros lankuose* ir buvo vienas iš pagrindinių šio žurnalo recenzentų, literatūros kritikų. Jis, kaip ir kiti šio žurnalo bendradarbiai, nebijojo kritiškai žvelgti į

Dr. Julius Kaupas

jau pripažintų rašytojų kūrinis, idėjinėse kautynėse nebijojo sukryžiuoti špagas net ir su tokiais žvaigždėmis, kaip Antanas Maceina. Tačiau ir kritikoj, ir publicistikoj Kaupas siekė daugiau išsiaiškinti, negu kovoti. Pasakydamas savo tiesą, jis nemaldavo nieko į miltus, iš oponentų nesityčiodavo. Ta prasme jis buvo taurus plunksnos riteris literatūrinės kovos arenoj.

Kaip rašytojas, Kaupas nepaliko mūsų literatūroj kokių nors sfinksų ar piramidžių, kurios stebintų savo kolosišku dydžiu. Jo įnašas buvo kuklus savo apimtim, o tačiau gilus vidiniu svoriu, skaidrus originalia šviesa. Mūsų pokario literatūroj Kaupas bus išsikalęs savitą, į kitas literatū buveines nepanašią, nišą.

Nors Kaupas rašė ir smulkiąją prozą — noveles, tačiau pagrindinis jo kaip beletristo šampas yra literatūrinės pasakos, tos „neįtikėtinos istorijos“, surašytos knygoje „Dr. Kripštukas pragare“.

Tos istorijos nebuvo suliteratūrinta ar sumoderninta tradicinė tautosaka. Tai buvo originali kūryba, naujas posūkis mūsų literatūroj. Kaupas sugebėjo savo pasakose sulydinti fantaziją su tikrove. Jis ištrynė ribą tarp realybės ir idealaus žvilgsnio į gyvenimą. Tikrovė ir fantaziją pas jį sudaro universalų, nedalomą vienetą. Todėl jo pasakų Blogis nėra vien tik simpatiškas fantazijos velniukas, kurio neverta rimtai bijoti. Jo Blogis, o tuo pačiu ir šviesus, pasakiškas Gėris, egzistuoja realybėje, nes tarp pasakos ir tikrovės nėra skiriančios sienos.

Jei pasaka kitiems mūsų rašytojams yra tam tikra atvanga ar duoklė „jaunimo literatūrai“, tai Kaupui pasakų rašymas buvo pats svarbiausias ir pagrindinis jo kaip kūrėjo užsiėmimas. Jomis jis geriausiai galėjo išsakyti savo pažiūrą į gyvenimą, savo tikrovės supratimą, savo tiesą. Tai buvo jo pačio tikrovė, jo egzistencinis pagrindas.

Ar tai reiškia, kad tikrovė Kaupui buvo per sunki, kad jis bėgo nuo jos ir slapstėsi pasakose? Taip, tikrovė jam, kaip ir daugeliui jo kartos žmonių, buvo sunki. Bet Kaupas nuo tikrovės nebėgo. Tikrovę jis perdirbo, transformavo į

pasaką. Jis atsisakė gyventi realybės diktuojama programa. Tą programą rašė jis pats — pasakomis ir gyvenimu. Jo pasakos tai šviesios būties idealas. Kartu ir realybė, bet nebūtinai tokia, kokia yra, bet kokia turėtų būti.

„Išmokau žiūrėti į pasaulį su tam tikru humoru“ — rašė Kaupas — „tarsi su lengva pašaipa stebėti jo paradoksus, bet kartu jausti savyje atsaką į jo klausimus, tikėti tobulo žmogaus idealu, idealu, kurio dar niekas nėra pasiekęs. Bet jei idealo nėra niekas pasiekęs, tai neįrodo, jog jo nėra...“

To idealo ieškojo Kaupas savo pasakose, to idealo tolimą spindesį reginčius žmones vaizdavo jis savo novelėse. O vaizdavo gambiai ir įtikinančiai, taip, kad skaitytojas, pagyvenęs valandą su jo dr. Kripštuku, su arlekinu, su jo Burtininku, su jo žmonėmis — saulėgrąžom mėnulio šviesoje — negali nesutikti, jog „pasaka yra šventa tiesa ir joje nėra nei krislo melo“.

Tom šventos tiesos pasakom nužymėti Kaupo pėdsakai pokario lietuvių literatūroje liks neužmiršti ir neištrinami.

Kęstutis Keblys,
Baton Rouge, LA

DIDIJŲ KRIPŠTŲ PRISIMENANT . . .

„Mes visi mylime pasakų karalaitę, visi ieškome neatrandamų pasakų pilių ir mirštame su pasakų šalimis akyse“ . . .

Iš Juliaus Kaupo
„Daktaras Kripštukas Pragare“

Lentynoje, tarp suvenyrų, guli Juliaus pypkė. Atėjo aplankyti. Užsirūkė. Ir nebesugrįžo jos pasiimti . . .

Aną žvarbų kovo mėnesio rytą, prieš 20 metų, rinkomės palydėti, — ne atsisveikinti, — Dr. Julijų Kaupą į didelę kelionę. Su reto šviesumo asmenybėmis neatsisveikinama, ir laikas jų neatima: jos lieka mūsų tarpe gyvos, ar tai rašytu žodžiu, ar sodria spalva, ar virpančia muzikos gaida. Julius ir buvo ta plačių polėkių asmenybė: gydytojas — psichiatras, kultūrininkas, humanistas, rašytojas, kritikas, visuomenininkas. Jis užlūžo pačioje gyvenimo viršūnėj ir savo kūrybiškai brandžiuose metuose. Pajutom, ir šiandien tebejaučiam, kad su jo iškeliavimu trūko ir mūsų egzistencijos medžio

viena iš šaknų. Ir nerealios vilties apimti, lyg toj Eglės pasakoj, šaukėm: „Žilvine, žilvinėli, jei dar gyvas pieno puta“ . . .

Savo asmenybe Julius spinduliavo tokia natūralia dvasine šiluma ir ramybe, kokios išsiilgstam šiam agresyviui — atominiame amžiuje. Galėjai iš jo mokyti takto, išminties, pakantos. Visur, kur jis ėjo, nešėsi gerą valią, pagarbą artimui, ar jo idėjai, atvirą širdį ir, svarbiausia, mums taip reikalingą žodžio ir rašto kultūrą.

„Jis eidavo pasižiūrėti bitnikų filmų. Jis entuziastingai džiaugėsi „Antrojo Kaimo“ humoru. Jis lankė viešus ir privačius pobūvius ir ten dalyvau-davo ir stiklėį pakeldamas, ir šokdamas, ir dainuodamas. Jis vienodai traktavo kiekvieną žmogų, ar tai būtų kolega rašytojas, ar kolega gydytojas, ar sienų dažytojas, ar jaunas studentas. Kiekviename žmoguje ieškojo žmogaus, individo, skirtingo nuo kitų, iš kurio galima būtų šio to pasimokyti arba kurį galima būtų pamokyti.“

Alfonsas Nakas, „Naujienos“ — 1964

31
Akademiniškas išsilavinimas, gili erudicija, tautinis apsisprendimas ir bičiuliškas paprastumas — vertybės, kuriomis jis patraukė draugus, įgydamas jų respektą ir pagarbą. Nesutikai jo nei aitrai saldaus, nei oficialiai šalto: jis liko mūsų atminty labai žmogiškas su aukštais polėkais ir žemiškom silpnybėm.

Julius mirė 1964 m. kovo mėn. 1 d. Čikagoj; ten anksčiau mirė jo dėdė kun. Antanas Kaupas ir jo teta — Marija Kaupaitė, šv. Kazimiero seserų kongregacijos steigėja. Mirtis nutraukė jo fizinės egzistencijos siūlą, bet neatėmė jo viso: jis liko gyvas mūsų tarpe savo dvasiniu palikimu.

Prisimenu, Julius perspėdavo, sakydamas, kad nusideginti galima daugiur ir kaip sykj, ten, kur nesitikima karšto ugnies. Sakydavo: reikia mokėti pasišildyti, bet nesudegti, išsidžiovinti ir pasitraukti laiku. O jis pats, mus perspėjęs, nesisaugodamas, sudegė... O galėjo tos ugnies-mirties išvengti! Vykdamas į Čikagą jautė lengvą virusinę infekciją. Pora Vermouth'o taurių, ilgos diskusijos draugų — literatų tarpe. Neapimta insulino dozė. Dehidracija. PĀKILĖS CUKRAUS KIEKIS KRAUJUJE. Coma ir — jo sekta pasaka nutrūko...

Tartum šviesiam sapne atgimsta ir slenka porakis ana draugystė, gyvenant viename mieste, anie aštuoneri metai praleisti viename kabinete. Sunku būtų šiandien bepasakyti, kas rasdavosi ant Juliaus stalo: knygos, laikraščiai, ligonių istorijos, rašomų novelių ar kritikos straipsnių, padrikę lapai, draugų laiškai, galybė diktofono juostų, tabako dėžės ir pypkės, pypkės... Būdavo dienų, kaaa Julius, užsikėlęs kojas ant stalo, beveik nekalbėdavo. Žinodavau, kad kažkas jame kunkuliuoja ir bręsta, kad ateina jo kūrybinė palaima. Po to, žiūrėk, pradeda nirtulingai rašyti. Ateidavo laikas ir pasakojimams. Julius tvirtindavo, kad pasaka reikia tikėti, nes ji niekada nenuvilia; pasaka savyje nešasi ilgesį; laimė skirta ilgėtis; begalinė laimėj miršta siekiai, ilgesys ir kūryba. Gyvenimas skuba, o pasaka niekad. Pasaką reikia jausuoti, pajusti, persisunkti ja.

Praktiškos medicinos, kaip mes ją suprantam, Julius nemėgo. Axel Munthe's „San Michel Story“ bene ir buvo tas stiprusis magnetas, patraukęs jį į šią profesiją. Kaip psichiatras, jis labiau įstengė suprasti ir įsijausti į žmogaus dvasinį pasaulį, ar tai puoselėdamas jo viltį, ar tai atkasdamas prislopintą gėrį ir grožį.

Šalia literatūros praktiškai bandė ir kitus „menus“. Jei jau sugalvodavo ką nors daryti, —

kibdavo su didžiausiu įkarščiu. Užsidegė fotografija. Po to metėsi į pritaikomąją keramiką. O visdėlto tapyboje — pastelėje parodė neeilinį talentą. (Tapybą studijavo Freiburge ir Wayne State University, Detroitė).

Julius visada būdavo optimistas ir giliai tikėjo, kad gėris — tiek gyvenime, tiek pasakoj — turi laimėti. Kažkada, atsimenu, „kritikavau“ dail. V. Igno jam dovanotą paveikslą. Tamsios spalvos. Niūrus. Prie aukštos tvoros, tarp šiukšlių dėžių, apkabinęs tuščią bonką, pusiau sėdi — pusiau guli žmogus... Julius pastebėjo ir atkreipė mano dėmesį į žydro dangaus sklypelį pačiam paveikslo kampe. Tam girtuokliui, jo nuomone, reikia tik atsistoti, atsitiesti ir pamatyti mėlyną dangų — šviesą; čia ir esanti paveiklso esmė ir mintis.

Ankstytą pavasarį, kalantis rausviems klevų pumpurams, sėdžiu ant aukšto upės skardžio, įsiklausau į ritmišką srovės — negrįžtamai nus-kumbančios, kaip ir mūsų metai, — šniokštimą ir galvoju apie Tave, Juliau, taip anksti mus palikusį. Jei būtum šalia, pradėtum sekti pasaką — gali ja tikėti ar ne — apie karalaitę, paslaptinę angą krioklio gilumoj ir jos požemių rūmus...

Toks buvo Julius, didysis Kripštas.

dr. Vytautas Majauskas

BIOGRAFIJA

Julius Viktoras Kaupas gimė Kaune 1920 m. kovo 6 d. 1938 m. baigė Jėzuitų gimnaziją Kaune.

1944 m. baigė V.D.U. Medicinos Fakultetą.

1947 m. įsigijo doktoratą medicinoj, Tuebingene, V. Vokietijoje.

1947-1949 studijavo meną, filosofiją ir literatūrą Freiburge.

1950-1951 internas Loretto ligoninėje Čikagoje.

1951-1953 Gydytojas Alton'o valstyb. ligoninėje. 1951 m. išlaiko Ilinojaus valstyb. egzaminus.

1953-1955 Psichiatrijos rezidentas Wayne County Gen. Hospital.

1955-1957 Kariuomenės kapitono laispniu, pakeltas majoru. 1957 m. išlaiko Mičigano valstybinius egzaminus.

1957 Gydytojas psichiatras Wayne Gen. Hospital. Vėliau ambulatorinio skyriaus vedėjas.

1960 išlaiko Psichiatrijos specialybės egzaminus.

1964 m. kovo 1 d. mirė Šv. Kryžiaus ligoninėje Čikagoje nuo hyperglyceminės komos.

Stasys Budrys, M.D., netikėtai mirė 1984 m. balandžio 10 d. Sarasota, Fl. ir palaidotas Šv. Kazimiero kapinėse Chicagoje. Velionis gimė 1916 m. liepos 14 d. Vilkijoje, Kauno apskr. 1935 m. baigė Aušros berniukų gimnaziją Kaune. Mediciną studijavo V. D. universitete. 1940 m. gavo medicinos gydytojo diplomą. Priklausė studentų medikų korporacijai Fraternitas Lituanica. 1941 m. pradėjo dirbti Tb ligoninėje Kaune ir tais pačiais metais vedė savo kurso kolegę dr. Mildą Kuršaitę. 1944 m. pasitraukė su šeima į Vokietiją. Kurį laiką gyveno ir dirbo Tb sanatorijoje Sudetų krašte, o vėliau dirbo gydytoju UNRRA ir IRO stovyklose. 1947 m. atvyko į JAV ir gyveno Chicagoje. Atlikęs privalomą ligoninės praktiką ir išlaikęs egzaminus, gavo praktikos teises ir nuo 1949 m. iki 1983 m. dirbo bendros praktikos gydytoju Chicagoje. Priklausė gydytojų korporacijai Fraternitas Lituanica ir Lietuvių gydytojų draugijai. Dr. Budrio rūpesčiu buvo pradėtas leisti Lietuvių gydytojų biuletenis, kurio redagavimo darbą 1965 m. perėmė dr. Milda Budrienė. Buvo Medicinos žurnalo redakcinės komisijos narys. Priklausė Amerikos gydytojų organizacijoms ir buvo aktyvus Chicago Medical Society ir Illinois State Medical Society. Nuo jaunystės buvo jūrų skautas ir vienas iš organizatorių atkuriant jūros skautus Chicagoje. Taip pat vienas iš organizatorių gauti žemės ir įkurti nuolatinę lietuvių skautų stovyklavietę Michigan valstijoje. Buvo didelis foto mėgėjas ir vienas iš organizatorių Foto Archyvo Chicagoje.

Stasys Budrys, M.D.

Valentinas Plioplys, M.D., po širdies priepuolio mirė 1983 m. gruodžio 8 d. Šv. Antano ligoninėje Rockford, Ill. ir palaidotas Kalvarijos kapinėse, Rockford. Velionis gimė 1914 m. Plioplių km., Antanavos valsč., Marijampolės apskr. Baigęs Rygiškių Jono gimnaziją Marijampolėje, studijavo mediciną VD universitete Kaune. Priklausė studentų korporacijai Sudavia. Baigęs medicinos studijas, gavo medicinos gydytojo diplomą. Kurį laiką dirbo gydytoju Vilniuje. Pasitraukęs į Vokietiją, ten gyveno keletą metų. Atvykęs į JAV ir išlaikęs valstybinius gydytojo egzaminus, gyveno ir dirbo gydytoju Rockford, Ill. Buvo aktyvus Reorg. lietuvių bendruomenės veikėjas.

Valentinas Plioplys, M.D.

Julija Plikaitytė-Skripkienė, D.D.S., po sunkios ir ilgos ligos mirė 1984 m. kovo 2 d. Kearny, N.J. ir palaidota Šv. Kryžiaus kapinėse North Arlington, N.J. Velionė gimė Newark, N.J. Po Pirmo pasaulio

Julija Plikaitytė-Skripkienė D.D.S.

nio karo tėvai dar mažą parsivežė į Lietuvą, kur ji užaugo ir mokėsi. Odontologiją studijavo Vytauto Didžiojo universitete Kaune ir 1938 m. gavo dantų gydytojos diplomą. Priklausė studentų ateitininkų medikų korporacijai Gaja. 1940 m. sukūrė šeimą su veterinarijos gydytoju Stasiu Skripkum. Antrojo pasaulinio karo pabaigoje pasitraukė į Vokietiją ir ten praleido keletą metų. 1948 m. su šeima atvyko į JAV ir apsigyveno Kearny, N.J. Dirbo St. Michel ligoninės laboratorijose iki 1972 m. Užaugino dukrą medicinos gydytoją Aldoną ir sūnų inžinierių Romą. Priklausė Lietuvių katalikių moterų draugijai, ateitininkams sendraugiams, Lietuvių gydytojų draugijai ir Lietuvių Bendruomenei. Buvo dosni įvairiems lietuviškiems reikalams.

Dr. Elzbieta Udrėnaitė-Jospaitienė Galycin, 83 m. amžiaus, mirė 1984 m. vasario 19 d. Jesus Maria miestelyje, Cordobos provincijoje, Argentinoje. Palaidota Villa Carlos Paz kapinėse. Velionė buvo gimusi Kaune. Mediciną studijavo ir baigė Lietuvoje. 1948 m. dirbo Fiorito ligoninėje Buenos Aires. 1951 m. išvyko į Cordobą.

OKUPUOTOJE LIETUVOJE

Bronė Švilpaitė-Račiūnienė, dantų gydytoja, mirė 1983 m. lapkričio 20 d. Vilniuje. Palaidota Griškabūdyje, Šakių apskr., kur palaidotas jos vyras dr. Juozas Račiūnas, žuvęs 1944 m. spalio 13 d., vežamas pas ligonį. Abu buvo korporacijos Gaja nariai. Dr. Juozas Račiūnas buvo vienas iš Studentų ateitininkų medikų korporacijos Gaja steigėjų ir pirmasis jos pirmininkas.

Stasė Giedraitytė-Šakenienė, medicinos gydytoja, mirė 1982 m. gruodžio 6 d. Kaune.

Prof. dr. Zigmas Januškevičius, akademikas, kardiologijos specialistas, ilgus metus vadovavęs Kauno medicinos institutui, netikėtai mirė 1984 m. gegužės 26 d. sulaukęs 72 metų amžiaus. Palaidotas Petrašiūnų kapinėse. Pokario metais jis suformavo Lietuvos kardiologų mokyklą, įsteigė centrinę mokslinio tyrimo laboratoriją prie Kauno medicinos instituto, išaugusią į širdies ir kraujagyslių fiziologijos ir patologijos mokslinio tyrimo institutą. Parašė daug monografijų ir straipsnių medicinos klausimais.

1985 METŲ PLGS SUVAŽIAVIMAS KLEVELANDE MEMORIAL DAY!

PLGS XV-tas suvažiavimas įvyks Klevelande gegužės 25-26 dienomis „Memorial Day“ savaitgalyje 1985 m.

Ohio Gydytojų Draugija, suvažiavimo šeiminkai, rūpinasi kad viskas geriau pasisektų negu bet kada iki šiol. Laukiami jaunieji ir vyresnieji medikai iš visur. Bus įdomi mokslinė programa, pokylis ir naujos valdybos rinkimai. Gal naujoji valdyba bus Kalifornijoje?!

Jau dabar planuokime dalyvauti suvažiavime!

MOKSLO PAKOPOMIS

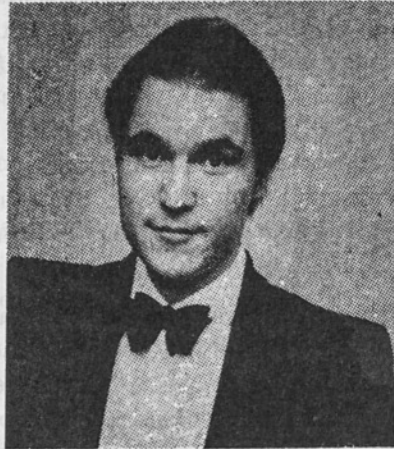
Dalia Garūnaitė, M.D., daktarų Onos ir Albino Garūnų duktė, gimė prieš 23 metus, augo ir mokėsi Chicagoje. 1978 m. baigė Marijos aukštesniąją mokyklą ir tais pačiais metais buvo priimta į Northwestern universitetą — Honors Program in Medical Education, Chicagoje. Northwestern universiteto medicinos mokyklą baigė ir 1984 m. birželio 15 d. gavo medicinos daktaro laipsnį. Pasirinko anesteziologijos specialybę, kuriai ruošiasi Northwestern universiteto ligoninėse, Chicagoje. Baigė Kristijono Donelaičio lituanistinę mokyklą ir Pedagoginį lituanistikos institutą Chicagoje. Priklauso ateitininkams, gydytojų korporacijai Gaja. Šoko baletą, šoko tautinius šokius Grandies ansamblyje. Priklausė tinklinio komandai gimnazijoje ir universitete. Northwestern universitete pirmininkavo lietuvių studentų klubui.

Dalia Garūnaitė, M.D.

Linas V. Mastis, M.D., Romos ir inž. Viktoro Masčių, gyv. Hinsdale, Ill., sūnus, gimė 1957 m. gegužio 29 d. Chicagoje. Baigęs Hinsdale aukštesniąją mokyklą, studijavo North Central kolegijoje ir, ją baigęs, gavo bakalauro laipsnį iš chemijos ir biologijos. Mediciną studijavo St. George universiteto medicinos mokykloje Grenadoje, o klinikiškus dalykus ir praktiką atliko Argiijoje ir Tennessee. Medicinos mokslus baigė ir gavo medicinos daktaro laipsnį 1984 m. gegužio 18 d. ir diplomą buvo iškilmingai įteiktas United Nations rūmuose New Yorke. Baigė lituanistinę mokyklą Lemonte, Ill. Priklausė ateitininkams. Aukštesnio-

joj mokykloj buvo aktyvus skautas ir gavo Eagle scout laipsnį. Sporto mėgėjas, scuba diver instruktorius, lėktuvo pilotas.

Linas V. Mastis, M.D.

Domas Lapkus, M.D., Julijos ir Aleksandro Lapkų sūnus, augo ir mokėsi Chicagoje. Baigęs Brother Rice aukštesniąją mokyklą, lankė Northwestern universitetą, o vėliau Illinois universitetą, kur gavo bakalauro laipsnį iš geologijos. Mediciną studijavo Loyola universiteto Stritch medicinos mokykloje, Chicagoje. Medicinos mokslus baigė ir 1984 m. birželio mėn. 9 d. gavo medicinos daktaro laipsnį. Pasirinko vidaus ligų specialybę, kuriai ruošis Loyola universiteto ligoninėse. Aktyvus ateitininkas. Baigė Chicagos aukštesniąją lituanistinę mokyklą. Mokėsi skambinti pianinu. Priklauso gydytojų korporacijai Gaja.

Domas Lapkus, M.D.

Daiva K. Valaitytė, M.D., Gražinos ir a.a. Juozo R. Valaičių duktė, gimė, augo ir mokėsi Chicagoje. Baigusi pirmąją mokines Marijos aukštesniąją mokyklą, gavo stipendiją ir studijavo Illinois universitete, kur gavo bakalaurų laipsnius iš chemijos ir biologijos. Studijuodama buvo dekanų garbės sąrašė. Mediciną studijavo Illinois universiteto medicinos mokykloje. Medicinos mokslus baigė ir 1984 m. birželio 8 d. gavo medicinos daktaro laipsnį. Pasirinko vidaus ligų specialybę, kuriai ruošiasi Illinois universiteto ir West Side VA ligoninėse. Aktyvi ateitininkė. Priklauso gydytojų korporacijai Gaja. Baigė Chicago aukštesniąją liuanistinę mokyklą ir kurį laiką studijavo Pedagoginiame liuanistikos institute.

Daiva K. Valaitytė, M.D.

Lietuvos Universitetas 1579-1803-1922.

Puslapis 499.

Gydytojai, gaudami diplomą,
duodavo tokį pasižadėjimą:

Medicinos gydytojo pasižadėjimas

Priimdamas su dėkingumu gydytojo diplomą, suteikiantį man gydytojo teises, ir suprasdamas uždedamą man pareigų svarbumą, viešai ir iškilmingai pasižadu visą savo gyvenimą saugoti gerą vardą ir garbę tos korporacijos, į kurią dabar įstaju.

Drauge pasižadu lavintis medicinos mokslo srity ir visomis jėgomis stengtis prisidėti prie medicinos mokslo didinimo ir platinimo, skelbdamas visa, ką pats naujo būsiu atradęs. Pasižadu nesimanyti nei slaptu

vaistų gaminimu, nei jų pardavinėjimu, skirdamas vaistus savo pacientams nedaryti paslapties nei prieš gydytojus, nei prieš vaistines. Pasižadu teikti medicinos pagalbą tos pagalbos reikalaujantiems be skirtumo tikybos, tautos ir socialinės būklės; pasižadu teikti tą pagalbą sąžiningai, remdamasis ne tik besimokant įytomis žiniomis, bet ir naujais mokslo prityrimais. Svarbiais atsitikimais ieškosiu patarimo gydytojų labiau už mane nusimanančių ir prityrusių, gerbsiu jų nuomones, bet turėdamas pirmiausia galvoje ligonio naudą neveidmainiausiu ir visuomet sakysiu teisybę. Pasižadu nutylėti mano sužinoto ligonio arba jo šeimos paslaptis, saugotis diskredituoti arba žeminti savo kolegas ir medicinos įstaigas.

Iš k. R. Gineitytė, G. Čepaitytė, B. Šontaitė, A. Alekna ir I. Pavilanyte.

Medicina, Nr. 1 (63) 1984

Dr. Kastytis Jucas, dermatologas, skaitė paskaitą apie odos ligas ir subrendusiųjų odos problemas balandžio 1 d. Jaunimo centro salėje, Chicagoje.

Dr. Juozas Meškauskas, gyv. Chicagoje, baigia rašyti Lietuvos medicinos istoriją.

Dr. Juozas Manelis, anksčiau gyvenęs ir dirbęs Rockford, Ill., persikėlė į Washington, D.C. Jis yra Aviacijos ligoninės chirurgijos skyriaus vedėjas ir profesoriauja medicinos mokykloje. Medicinos žurnaluose rašo plaučių ir širdies chirurgijos temomis.

Dr. Linas Sidrys, gyv. Chicagoje, yra Lietuvių katalikų federacijos leidžiamo laikraščio The Observer redakcijos narys. Jis parašė informaciją anglų kalba laikraščių redakcijoms apie iškilmingas pamaldas šv. Vardo katedroje, minint šv. Kazimiero 500 metų mirties sukaktį.

Dr. Bruno Beinoris, Alexian Brothers Medical Center, Chicagoje, medicinos štabo narys, buvo pagerbtas ir apdovanotas „Brother Bonaventure Thelen“ pažymėjimu.

Dr. Juozas SUNGAILA

Dr. Juozas Sungaila iš Toronto, Kanadoje, buvo pagrindinis kalbėtojas iškilmingame Vasario 16 d. minėjime, kuris įvyko 1984 m. vasario mėn. 19 d. Šv. Jurgio parapijos salėje Rochester, N.Y. Iškilmingam minėjimui vadovavo dr. Vladas Lelis, ALTo skyriaus garbės pirmininkas.

Dr. Edmundas Vižinas balandžio 27 d. Jaunimo centre, Chicagoje, skaitė paskaitą apie aukštą kraujo spaudimą ir su juo susištus negalavimus.

Dr. Benius Bataitis, neurologas-chirurgas, balandžio mėn. buvo atvykęs aplankyti savo bičiulį ir kaimyną Lietuvoje Simą Kudirką, gyvenantį Santa Monica, Cal. Prieš trejus metus dr. Bataitis nulipo nuo sovietų laivo Vokietijoje, gavo gydytojo teises ir dabar dirba didelėje klinikoje Bremene, Vokietijoje.

Dr. Kazys ir Marytė Ambrozaičiai sausio pabaigoje buvo Los Angeles, Cal. Sausio 29 d. politinių studijų savaitgalyje dr. Ambrozaitis skaitė paskaitą „Rezistencijos palikimas“.

Dr. Antanas G. Razma Jr., vidaus ir plaučių ligų specialistas, dirbęs Christ Hospital, Oak Lawn, Ill. vasario 26 d. Ateitininkų namuose prie Lemont netoli nuo Chicagos skaitė paskaitą „Vėžio ligos ir ankstyvas jų diagnozavimas“.

Lietuvių gydytojų žiemos seminare Park City, Utah, vasario mėn. paskaitininkų tarpe buvo gydytojai — **J. Valaitis**, **M. Vygantas** ir **A. G. Razma** iš Chicagos, **M. Arštikaitytė-Uleckienė**, **A. Pavilanis**, **V. Kvedaras** ir **G. Skrinskas** iš Kanados, ir **E. J. Domanskis** iš Kalifornijos.

Dr. Kazys Pemkus, gyv. Sleepy Hollow, Dun-dee, Ill. išrinktas Ateitininkų federacijos vadu. **Dr. Vacys Šaulys**, gyv. Chicagoje, ir **dr. Danutė Saliklytė**, gyv. Chicagoje, išrinkti į Ateitininkų federacijos tarybą.

Dr. Teresė Prunskytė-Kazlauskienė, vaikų ligų specialistė, gyv. Orland Park, Ill., kovo 18 d. Ateitininkų namuose prie Lemont, skaitė paskaitą apie vaikų skiepus ir dažnus vaikų susirgimus.

Prof. dr. Edvardas Varnauskas, kardiologas, gyvenantis Švedijoje, 1983 m. dalyvavo American Heart Assn. suvažiavime, kuris buvo Anaheim, Calif. Dr. Varnauskas yra Goetenburgo universiteto kardiologijos skyriaus vedėjas.

Dr. Babianskaitė-Šeputienė, gyv. Venecueloje, už darbą medicinos srityje ir nuopelnus Venecuelos medicinai, buvo Venecuelos prezidento apdovanota „Darbo nuopelnų“ medaliu.

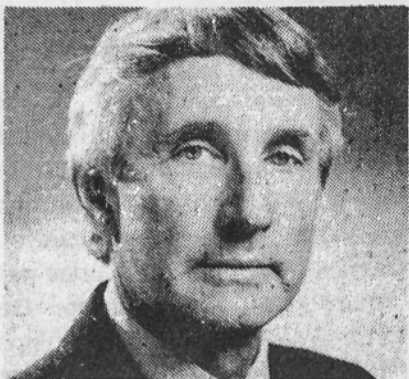
Dr. Augustinas Laucis, gyv. Mount Olive, Ill., nuo 1960 metų dirba gydytoju šioje vietovėje. 1983 m. lapkričio 12 d. Mount Olive miestelio ir apylinkės gyventojai, susirinkę katalikų parapijos salėje, pagerbė ir pareiškė savo dėkingumą ne tik dr. Lauciui, bet ir kitiems apylinkės gydytojams.

Dr. Jonas Prunskis išvyko į Belgiją dalyvauti otolaringologų kongrese. Po to lankysis Vokietijoje, Šveicarijoje ir Prancūzijoje.

Dr. Dalia Digrytė-Šulienė, išlaikiusi valstybinius medicinos praktikos egzaminus, atlieka rezidenciją Sheidy Side ligoninėje Pittsburgh, Pa. Prieš 5 metus ji atvyko iš Lietuvos pas savo vyrą Leoną, taip pat medicinos gydytoją, šiuo metu dirbantį Chicagoje.

Dr. Andrius Aglinskas, gyv. Havajuose, dalyvavo ir sėkmingai baigė trijų dienų Tame „Ultra-man“ Triatalone — 6 mylių plaukimą, 235 mylių dviračiu važiavimą ir 52.4 mylių bėgimą, kuris buvo Havajuose 1983 m. gruodžio 29-31 d.

Dr. Vilius Mikaitis baigė family practice rezidenciją Resurrection ligoninėje ir pradėjo šeimos gydytojo praktiką Lemont, Ill., netoli Chicagos. Vilius vedęs Violetą Briedytę, klinikinės psichologijos specialistę.

Dr. Anatolijus Matulis

Dr. Anatolijus Matulis (M.D. ir Ph.D.) organizuoja neurologijos ir psichologijos tyrimų institutą (National Research Institute for Neurology and Psychology). 1984 m. vasario 8 d. Michigan gubernatorius J. Blanchard pakvietė dr. Matulį į Public Health Advisory Council trijų metų terminui.

Dr. F. V. Kaunas. Vyriausias lėšų telkėjas 7-tai tautinių šokių šventei. Foto K. Ambrozaitis

Dr. F. V. Kaunas, gyv. Cicero, Ill., yra VII-sios JAV ir Kanados Tautinių šokių šventės lėšų telkimo komisijos pirmininkas. Tautinių šokių šventė įvyko 1984 m. liepos 1 d. Clevelande, Ohio.

Medicina, Nr. 1 (63) 1984

Dr. Leo Trečiokas, neurologas, gyv. Los Angeles, gegužės 5 d. Lietuvių Bendruomenės Santa Monicos — Vakarų Los Angeles apylinkės susirinkime skaitė paskaitą apie Alzheimer's ligą.

Dr. A. Razma ir **dr. F. V. Kaunas** yra nariai komiteto, kuris rūpinasi gauti valdžios leidimą statyti vyresnio amžiaus lietuviams namus — Lithuanian Homestead netoli Chicagos. Komitetą sukūrė Lietuvių bendruomenės socialinių reikalų taryba.

Asta Grinis, D.D.S., baigusi U-ty of Illinois Dental School 1983 m., dabar dirba savo profesijoje „The Dentist Place“, Countryside Mall, Clearwater, Fl.

Gedas M. Grinis, M.D., baigęs medicinos mokslus St. Louis u-to medicinos mokykloje 1983 m. ir metus ten specializavęsis vidaus ligose, nuo š.m. liepos 1 d. atsikelia į Chicagoją U-ty of Illinois ligoninę, pereidamas į urologijos specialybę.

Dr. Albertas Drukteinis

Dr. Albertas Drukteinis, psichiatras, klinikinės psichiatrijos profesorius Dartmouth medicinos mokykloje, studijavo teisę Suffolk universiteto teisės mokykloje. Teisės mokslus baigė ir 1984 m. birželio 10 d. gavo teisės daktaro laipsnį. Dr. A. Drukteinis su šeima gyvena Bedford, N.H. Žmona Jūratė turi bakalauro laipsnį iš komercijos ir pedagogikos, o dabar baigia paralegal studijas Hampshire universitete ir žada dirbti raugė su savo vyru.

Dr. Petras V. Kisielius, dirbęs dujus metus ligoninėje Washingtone, D.C., grįžo į Chicagoją ir ruošiasi pasirinktai specialybei Northwestern universiteto ligoninėse.

Dr. Ramūnas Saplys, įsigijęs Family Practice specialybę, atidarė savo kabinetą Toronte, Kanadoje.

Dr. Edmundas Vižinas gegužės 18 d. Marquette Parko Lietuvių namų savininkų susirinkime Chicagoje skaitė paskaitą apie kraujo spaudimo įtaką žmonių sveikatai.

Dr. Lina Kriauciūnaitė-Tharp, odontologė, birželio 3 d. Ateitininkų namuose prie Lemont, Ill., skaitė paskaitą apie naujas medžiagas dantų gydyme.

Dr. Kazys Ambrozaitis, JAV LB tarybos pirmininkas, birželio 10 d. buvo paskaitininkas tragiškojo birželio minėjime, kurį ruošė Lietuvių klubas Beverly Shores, Ind.

Dr. Onos Vaškevičiūtės, gyv. Chicagoje, rūpestiu veikia vaaros vaikų aikštelė Marquette Parke. Vaikai priimami nuo 3 iki 12 metų.

Dr. V. Nemickas ir jo žmona aiškina širdies veikimą Dariaus ir Girėno mokykloje Chicagoje.

Dr. Stasė Pacevičienė iš Adelaidės ir **dr. Jadvyga Petraitenė** iš Hawthorn, Australijoje, buvo atvykusios į JAV ir dalyvavo ne tik Tautinių šokių šventėje, bet ir savo kurso XIX-os laidos dantų gydytojų susirinkime Clevelande, Ohio. Susirinkimas įvyko pas dantų gydytoją Liudą Liūdžiūtę-Čiurlionienę ir dalyvavo dantų gydytojos: Elena Daumantaitė-Baltrušaitienė, Aleksandra Pacevičiūtė-Klimienė, Valerija Jaškauskaitė-Masilionienė, Stasė Korsakaitė-Pacevičienė, Birutė Trainavičiūtė-Paprockienė, Jadvyga Jurevičiūtė-Petraitenė, Regina Sviderskaitė-Petrauskienė, Kotryna Rumšaitė-Sodonienė ir Paulina Jasiukėnaitė-Vaitaitienė.

Negaljo susirinkime dalyvauti Stasė Urbonaitė-Didžiulienė, Jozefa Grinkevičiūtė-Gediminienė, Antanina Mačiukienė ir Alė Valeckytė-Masiulienė.

Dr. Vytautas Majauskas, susirinkusius klausytojus supažindina su paskaitini ku dr. Vainučiu Vaitkevičium.

Dr. Vainutis Vaitkevičius skaitė paskaitą apie vėžio ligą Detroito ir apylinkės lietuviams birželio 10 d. Dievo Apvaizdos parapijos kultūros centre. Dr. V. Vaitkevičius yra tarptautiniai žinomas vėžio ligų specialistas, profesorius Wayne State universiteto medicinos mokykloje, vyriausias medicinos gydytojas Harper-Grace ligoninėse, Detroito Medical Center direktorius. Parašė ir išspausdino (vienas ar su kitais gydytojais) apie 150 straipsnių įvairiuose medicinos žurnaluose, daugiausiai vėžio ligos klausimais. Mokslinėse konferencijose-simpoziumuose yra skaitęs apie 100 paskaitų. Detroito Mercy kolegija 1983 m. rugsėjo 15 d. pagerbė dr. Vaitkevičių, įteikdama jam medalį, kuris yra duodamas asmenims, kurių gyvenimas ir darbai paryškinti artimo meile ir pasiaukojimu.

Daktarai Angelė ir Sigitas Kazlauskai grįžo iš kelionės aplink pasaulį. Kolegai Sigitui labai patiko Indonezijoje golfą lošti, nes ten gražios merginos „caddy“.

Dr. Raimundo Zabieliausko darbovietėje — Toronto Western Hospital — dar dirba daktarai Irena Tarvydaitė, Plioplys ir Čerškus.

Dr. Juozas Sungaila dirba išsijuosęs, telkdamas lėšas šv. Kazimiero 500 metų sukakties kongresui.

Dr. A. Pacevičius — 7-sios Laisvojo Pasaulio Lietuvių Tautinių Šokių Šventės lėšų vajuos komiteto pirmininkas Kanadoje.

Dr. Alvydas Baris baigė Family Practice rezidenciją Wausau miesto ligoninėje, Wisconsin. Dabar atostogauja, o po to važiuos dirbti į North Dakotą.

Dr. Eimutis Birgiolas išrinktas K. L. Ben³⁹ druomenės Toronto apylinkės pirmininku.

Dr. Aras Balsys persikėlė iš Ottawos į Torontą, jo specialybė vidaus ir plaučių ligos.

Dr. Milda Budrienė, pasinaudodama dr. Aldonos Birutienės, Nepriklausomoj Lietuvoj Vaikų ligų ligoninės ir klinikos asistentės prisiminimais ir archyvu bei kitais čia turimais šaltiniais, rašo knygą. Knyga bus 3 dalių:

I-joje dalyje — vaikų gydymas ir socialinė globa nuo XIV amžiaus iki 1918 metų.

II-je — vaikų gydymas nepriklausomoj Lietuvoj.

III-je — Vaikų socialinė globa nepriklausomoj Lietuvoj.

Dr. M. Burdienė ruošia knygą „Lietuviai gydytojai — aušrininkai“. Knyga bus anglų kalba. Knygos išleidimu rūpinsis Liet. Istorijos Draugija. Galimai prisidės Chicago Medical Society.

Balandžio ir gegužės mėn. iš Vak. Vokietijos atvykęs lankė savo gimines ir pažįstamus **dr. Henrikas Bušackis**. Jis 1935 metais baigė mediciną V. D. universitete, Kaune. Dirbo Ramygaloje kaip sveikatos punkto vedėjas, vėliau Zarasuose kaip apskrities ligoninės vidaus ligų skyriaus vedėjas. Vak. Vokietijoje ir vak. Berlyne dirbo įvairiose ligoninėse, vėliau ir iki pensijos vertėsi privačia praktika kaip vidaus ligų gydytojas. Vyriausias sūnus taip pat gydytojas, o antras sūnus dar studijuoja mediciną. Duktė studijuoja teologiją.

Dr. Robertas Tautkus atsidarė savo kabinetą 18 Kensington Road, Bramalee, Ont. Sveikiname ir linkime sėkmės.

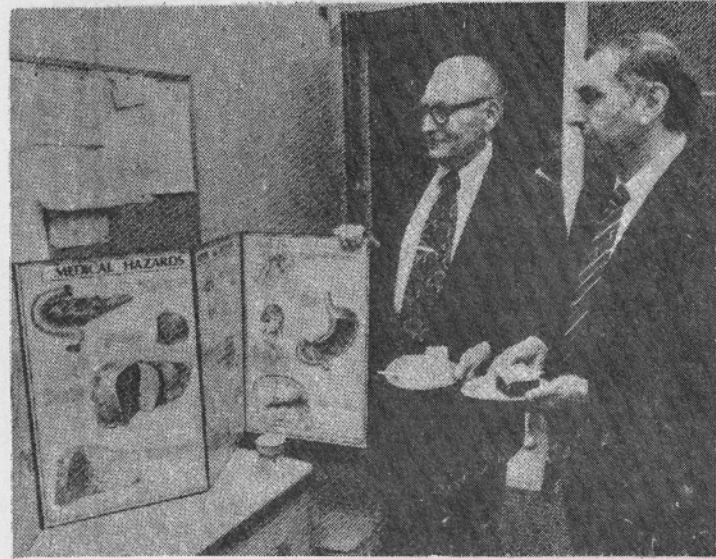
Dr. A. Pacevičius ir **dr. E. Birgiolas** išrinkti į Kanados Lietuvių B-nės krašto tarybą.

Dr. Raimondas Zabieliauskas, gimęs 1956 m. Montrealyje, baigęs McGill universitete bakalauro laipsniu „HONORS PHYSIOLOGY“, įstojo į McGill medicinos fakultetą ir gavo daktaro laipsnį 1982 m. Baigė Montrealio lietuvių šeštadieninę mokyklą ir buvo ilgametis Gintaro ansamblio orkestro narys.

Dr. Danielius Degesys dažnai rašo medicinos klausimais „Dirvoje“. 1984 m. sausio 12 dienos numeryje išspausdintas gana išsamus jo straipsnis apie genetinius pakitimus ir defektus. „Medicina“ sveikina kolegą Dainelių už populiarinimą naujų ir vertingų medicinos problemų. Straipsnis ypač naudingas jaunesnei lietuvių medikų kartai, nes vykusiai panaudojami lietuviški med. terminai.

Dr. F. Kaunas Cicero miestelio (Čikagos priemiesčio) sveikatos komisionierius. Energingas lauko teniso žaidėjas ir kalnų slidinėtojas. Aktyvus Liet. Bendruomenėj, Liet. Fone ir lietuvių respublikonų veikloje. Fotografas. „Medicinos“ redakcinės kolegijos narys.

Dr. Mikas Valatka, baigęs savo stažą, pradėjo dirbti su savo tėvu dr. Aleksu.

Dr. Juozas Meškauskas (kairėje) ir Julian Abraham, einąs Chicagos alkoholikų gydymo centro direktoriaus pareigas, švenčiant šio centro 27 metų sukaktį. Dr. J. Meškauskas yra šio centro medicinos vadovas. Gydymo centras yra Chicagoje.

Prof. Alfonsas Zubrys, buvęs V.D.U. docentas, vėliau chemijos profesorius, dėstęs medikams chemiją, susirašinėja su dr. Meškausku, ryšium su redaguojama medicinos istorija.

Vytautas Pavilanis, M.D., Westmount, Quebec, Kanadoje, 1984 m. birželio mėn. iš Kanados mikrobiologų draugijos gavo žymenį (award). Pažymėtina, kad per paskutinius 25 metus tokiais žymenimis buvo pagerbti tik 18 asmenų.

Šių metų gegužės mėnesį **dr. V. Pavilanis** lankėsi 3 savaites Kinijoje — Pekinge, Šanghajuj, Siane ir Sužu — kaip Kvebeko ekonominės ir kultūrinės misijos narys. Misijai vadovavo Kvebeko pramonės ministeris Rodrigue Biron. Dr. Pavilanis dalyvavo kaip biotechnologijos specialistas.

Šių metų kovo mėnesį kol. Pavilanis tokioje pat misijoje dalyvavo Graikijoje.

GERŲ DARBŲ ŠVIESA IR ALDONA GRINIENĖ

Aldona Grinienė

Padėti Illinojaus Lietuvių Gydytojų Draugijai buvo pirmasis akstinas, kuris subūrė ir dėl ko įsikūrė Moterų Pagalbinis Vienetas.

1957 m. rugs. 27 dieną dr. Juozo ir kompozitorės Giedrės Gudauskų rezidencijoje įvyko steigiamasis Illin. Liet. žmonių Vieneto susirinkimas. Jame dalyvavo: Br. Gaižiūnienė, Stasė Pautenienė, Irena Zilienė, J. Bakšienė, J. Valaitienė, Ona Biežienė, Paulina Zalys, Aldona Beinorienė, Valentina Mažeikienė, Alina Lipskienė, O. Narbutienė, Vida Tumasonienė, Giedrė Gudauskienė, Sofija Blažienė.

Mažas pradininkų būrelis pamažu išaugo į stiprų Vienetą.

Aldona Grinienė pradžioje buvo Vieneto sekretorė, o vėliau (1973-1975 m.) jo pirmininkė, ir visuomet buvo aktyvi V-to veiklos darbuose.

1965 m. buvo įsteigtas Stipendijų Fondas. Jo pradininkė buvo Valė Mažeikienė, o organizatorė Dalia Bobelienė. Laikui bėgant, stipendijų Fondo veikla buvo labai išplėsta, tai Aldonos Grinienės nuopelnas, kuri vadovavo Fondui ilgus metus! Aldona ypač pasižymėjo telkiant lėšas Stipendijų Fondui, būtent: talkininkaujant gydytojų susirinkimų reikalams, organizuojant šventinius rengimus, jų loterijas, koncertus ir pobūvius; mirus gydytojų ar jų šeimos nariui, būdavo prašoma vietoje gėlių ar vainikų aukoti Stipendijų Fondui.

Taip dažniausiai buvo daroma ir įvairių proginių sveikinimų atvejais. Tai buvo sunkus kelias telkti lėšas Stipendijų Fondui!

FONDO tikslas — suteikti finansinę paramą, gražinamą ar negražinamą, studijuojantiems mediciną mirusių ar žuvusių gydytojų vaikams. Nesant tokių prašytojų, stipendijos buvo suteikiamos esant ir kitokioms finansinių sunkumų aplinkybėms.

Čia paminėsime tik dalį Aldonos Grinienės veiklos, įgavusios baigminę išraišką. Aldonai vadovaujant Fondui, buvo išleisti ir baigė medicinos mokslus trys jaunuoliai ir viena gailėstingoji sesuo. Pagelbėta apsimokėtu už mokslą dar aštuoniems specialybėje studijuojantiems gydytojų vaikams. Tai didelis laimėjimas ir moralinis pasitenkinimas!

Aldona Grinienė iš jaunystės metų buvo skautė. Ir dabar ji darbuojasi su skaučių „Aušros tuntu“ Čikagoje ir turi paskautininkės laipsnį. Aldona yra ilgametė Bendrojo Amerikos Lietuvių Šalpos Fondo, BALFO direktorė, dalyvauja BALFO suvažiavimuose, darbuojasi 57-tame jo skyriuje Čikagoje.

Aldona Grinienė — II. Liet. Gyd. D-jos Moterų Pagalbinio Vieneto Stipendijų Fondo pirmininkė, po aštuonerių metų veiklos savo pareigas perdavė p. Sutkuvienei ir p. Sležienei. Jos veiklos barų raiškus pėdsakas liks nepamirštas mummyse tų, kurie kartu su ja siekė užsibrėžtų tikslų! Dėkojame Aldonai!

Sofija Blažienė,
II. Liet. Gyd. D-jos Vieneto p-kė

Illinojaus lietuvių moterų pagalbinio vieneto valdyba:

Pirmininkė Sofija Blažienė
Sekretorė Vanda Kaunienė
Iždininkė Kleopatra Šimkienė
Vice-pirm. Audronė Vanagūnienė
Narė Plikaitienė
Stipendijų Fondo pirm. Ada Sutkuvienė
Vice-pirmininkė Algė Šležienė

GYDYTOJŲ⁴¹ KORPORACIJA „FRATERNITAS LITHUANICA — PATRIA“

KORP. ĮKŪRIMO DEIMANTINĖS SUKAKTIES IŠVAKARĖSE (pabaiga)

LIETUVOS KARIUOMENĖS LIKVIDAVIMAS

Einant prie Lietuvos kariuomenės likvidavimo, buvo sudarytas 20 lietuvių Šaulių Korpas. San. Viršininku buvo paskirtas gyd. pulk. A. Matukas. Jam buvo priskirta 30 gydytojų. Jų trečdalis buvo fraternitiečiai. 1941.VI.14 d. iš Pabradės poligono buvo išvežta daug lietuvių karininkų, kurių tarpe apie 10 gydytojų: A. Bačiulis, T. Daugirdas, A. Janulevičius, J. Patašius, V. Stanionis ir kiti.

Prasidėjus vokiečių-rusų karui, padidėjo lietuvių karių pabėgimai. Enkavedistai saugojo lietuvius nuo pabėgimo. Fraternitietis gyd. K. Žinius naktį norėjo pabėgti, bet nelaimingai — žuvo. Ten buvo ir palaidotas.

29 liet. Šaulių Korpo daliniai gavo įsakymą trauktis. Gyd. Matukui pavyko nuo voros pasišalinti ir per pelkėtus miškus per 8 paras pavyko pasiekti Švenčionis, o iš ten — į Vilnių.

Vilniuj jį priskyrė prie savisaugos dalinių. Prasidėjus vokiečių-rusų karui, rusų žiaurūs enkavedistai siautė, žudydami nekaltus žmones. Panevėžio fraternitiečių gydytojų J. Žemgulis, S. Mačiulis ir Korp. „Gajos“ nario A. Gudonio nužudymai atestuoja enkavedistų žvėriškus išsigimimus.

VOKIEČIŲ OKUPACIJA

Lietuvių partizanų spontaniškas sukilimas padėjo vokiečiams išvaryti rusus iš Lietuvos. Manyta, kad vokiečiai leis atkurti Lietuvos nepriklausomybę. Fraternitietis K. Vencius buvo numatytas sveikatos ministru. Deja, vokiečiai atmetė Lietuvos atkūrimo pastangas.

Dr. B. Matulioniui buvo pavesta eiti Vyr. Sveikatos Valdybos vedėjo pareigas. Nuo pirmųjų dienų jis nesutiko su įvairiomis vokiečių užgaidom. Jis priešinosi vokiečiams dėl jų noro gydytojus siųsti už Lietuvos ribų. Jis griežtai užprotestavo dėl siuntimo 500 gail. seserų fronto reikalui. Jis nesutiko, kad būtų išžudyti Vilniaus ir Kalvarijos ligoninių psichiniai ligonys. Dr. Matulionis kelis kartus padavė raportus atsistatydinti, bet vokiečiai nesutiko. Pagaliau dėl visų nuolatinių nesutarimų jam buvo pagrasinta Karo Lauko Teismu. Pagaliau Reichskomisaras įsakė dr. B. Matulionį sulikviduoti. Tačiau dėl vokiečių fronto nesėkmių nei karo

lauko teismas, nei sulikvidavimas nebuvo įvykdytas.

Fraternitiečiai gyd. B. Kanclyvius ir E. Švedas buvo priversti vykti Vokietijon ir greičiausiai žuvo kur nors fronte. Fraternitiečiai A. Kriščiūnas ir F. Griškevičius žuvo besitraukiant nuo fronto.

FRATERNITAS LITHUANICA VOKIETIJOJ

1944 m., sovietams grįžtant į Lietuvą, daugeliui teko pasirinkti tremtinių dalią, pasitraukiant į Vokietiją. Karui pasibaigus, Augsburgėje įvyko fraternitiečių suvažiavimas. Buvo atkurti ir papildyti Korp. įstatai, toje prasmėje, kad kol gyvųjų tarpe bus nors trys tikrieji nariai, Korp. F. L. negalės būti likviduota. Svarstyta emigracijos reikalai, nes į okupuotą Lietuvą grįžimas jau buvo neįmanomas. Buvo išnešta rezoliucija dėl tolerancijos ir bendro veikimo, siekiant atstatyti Lietuvos nepriklausomybę.

Mažiau gausus F. L. suvažiavimas įvyko Anglijos zonoje, Bad Rehburge. Čia taip pat svarstyta emigracijos galimybės ir tolimesnė Korp. ateitis. Aplankyta Vencijų kapas.

„FRATERNITAS LITHUANICA“ AMERIKOJ

Daugiausiai fraternitiečių emigravo Amerikon ir jie koncentravosi Illinois, New Yorko ir Ohio valstijose.

Pirmas susirinkimas Čikagoje įvyko 1950.II.4 d. Išrinkta skyriaus valdyba iš pirmininko prof. K. Oželio, išdininko dr. S. Budrio ir sekr. V. Tauro.

Pirmas susirinkimas New Yorko valstijoje įvyko Brooklyne, kur buvo išrinkta pirmoji skyriaus valdyba iš pirm. dr. V. Ingelevičiaus, sekretoriaus — A. Sniečkaus ir išdininko — T. Savicko.

Pirmas susirinkimas Ohio valstijoje įvyko Clevelande, 1951 m. Dalyvavo ir Korp. kūrėjas Gyd. gen. V. Nagevičius. Valdybon išrinkta pirm. — dr. J. Abraitis, sekr. — A. Pakalniškis, išdin. — Puškorius.

Korp. „Patria“ pirmą susirinkimą turėjo Čikagoje 1950.VIII.23 d. Valdybon išrinkta pirm. dr. A. Mačiukienė, išdin. A. Taurienė ir sekr. — Jurkūnienė. Nutarta kreiptis į F. L. valdybą dėl galimybių lankytis į jų susirinkimus.

1956.VI.24 d. Gyd. Korp. F. L. ir Gyd. Korp. Gaja surengė fraternitiečių dr. J. Žemgulio, dr. S. Mačiulio ir Korp. Gajos nario dr. A. Gudonio tragiško žuvimo minėjimą, 15 metų sukakties proga. Šv. Kryžiaus bažnyčioj už juos atlaikytos pamaldos. Vėliau Lietuvių auditorijos mažojoj salėj įvyko jų minėjimas — akademija. J. Rimašauskas paruošė fotografijų ir spaudos ištraukų parodėlę ir ta proga bendrai kalbėjo apie Tautos martyrologiją, užsimindamas ir Panevėžio gydytojų tragediją.

Vėliau kalbėjo prof. K. Oželis, dr. V. Tauras, ir dr. Z. Danilevičius. Meninę dalį atliko Liet. operos solistė I. Motiekaitienė, akompanuojant jos sūnui Manigirdui. Šia proga pritaikintus eilėraščius deklamavo dramos artistas Balys Račkauskas.

1957 m. Korp. Fraternitas Lith. savo susirinkime minėjo dr. J. Basanavičių, jo mirties 30 metų sukakties proga. Paskaitą skaitė prof. K. Oželis. Susirinkime dramos artistas S. Pilka turėjo pranešimą apie Korporacijos nepaprastą narį Komp. S. Šimkų, jo gimimo 70 metų sukakties proga. Deja, jis mirė peranksti — 1943.X.15.

Illinois skyriaus fraternitiečiai savo veiklą nukreipė į Liet. gydytojų Draugiją, nes buvo įsitikinę, kad joje galima suburti daugiau gydytojų, kur bendromis jėgomis galima daugiau nuveikti.

Fraternitiečiai uoliai prisidėjo prie Amerikos Liet. Gyd. Sąjungos įkūrimo. Pirmoj valdyboj buvo 3 fraternitiečiai: dr. S. Budrys — vicepirmininkas, dr. V. Tauras — sekretorius ir išdin. — dr. A. Garūnas. Fraternitiečiai aktyviai dalyvavo ir prie Pasaulio Liet. Gydytojų Sąjungos įkūrimo. Pirmąjį dešimtmetį PALG sąjungos pirmininkai buvo fraternitiečiai: V. Tauras 1964-65, S. Budrys 1965-67, H. Brazaitis 1967-69, V. Paprockas 1969-71 ir F. V. Kaunas 1971-1973.

Fraternitiečiai taip pat aktyviai dalyvavo Liet. Gydytojų Biuletenio steigime ir tolimesniame jo redagavime: dr. S. Budrys, V. Tauras, A. Garūnas, vėliau dr. Paprockas ir dr. M. Vygantas. Toliau ir „Medicinos“ redakcijoje jie irgi prisidėjo prie redagavimo ir bendradarbiavimo: Dr. H. Armanas, dr. S. Budrys, V. Tauras, dr. F. V. Kaunas ir kiti.

1954.IX.15 d. mirė korp. kūrėjas Clevelande. Iš Čikagos vyko į laidotuves Oželiai, Taurai ir dr. A. Garūnas.

1955.XI.27 d. Čikagoj buvo iškilmingai paminėta gyd. gen. V. Nagevičiaus vienerių metų mirties sukaktis. Paskaitas skaitė prof. K. Oželis ir gen. M. Rėklaitis. Meninę dalį atliko Liet. Operos solistė Aliodija Trečiokienė.

1958 m. IX.27-28 d. Korp. F. L. minėjo savo 50 m. įkūrimo sukaktį. Dr. Matulionis redagavo ir šiam suvažiavimui atspausdinom Fraternitas Li-

Gydytojų korporacijos „Fraternitas Lithuanica“ 50 metų jubiliejinis suvažiavimas 1958 m. Chicagoje. Iš kairės I eilė: V. Paprockas, V. Tauras, B. Matulionis, K. Oželis, V. Ingelevičius, A. Matukas, II eilė: J. Sukarevičius, V. Avižonis, St. Budrys, J. Trečiokas, M. Nasvytis, A. Masiliauskas, III eilė: stovi A. Maciūnas, J. Semogas, St. Pilka, J. Gurklevičius, V. Slavinskas, P. Sukury, V. Raslavičius, Pr. Mažeika, L. Plechavičius, H. Brazaitis, A. Snieška, J. MINGINAS: PASKUTINĖJE EILĖJE: A. Pakalnis, K. Aglinskas, J. Taučas, A. Garūnas, J. Kriaučiūnas.

thuanica metraštj. Centrinės valdybos pirmininku išrinktas gyd. pulk. V. Ingelevičius, kuris padarė pranešimą apie Korp. F. L. 50 m. nueitą kelią, gi dr. B. Matulionis — apie Koproracijos ideologiją. Suvažiavimo proga nutarta paaukoti 500 dolerių „Lituanus“ žurnalui paremti. Buvo sveikinių.

Garbės prezidiuman buvo pakviesti: prof. K. Oželis, Liet. Gen. konsulas dr. P. Daužvardis, V. Nagevičienė, dr. pulk. V. Ingelevičius, gyd. pulk. A. Matukas, Korp. „Patria“ pirm. dr. A. Mačiuikienė, Vyrijos „Plienų“ atstovas inž. Jakubauskas, buv. med. fakulteto dekanas prof. J. Meškauskas, korp. „Gaja“ atstovas dr. Z. Danilevičius, Amer. Liet. gydyt. Draugijos pirm. dr. A. Montvydas, Pasaulio Inž. ir Architektų Sąjungos pirmininkas.

KONKURSAI

1971 m. F. L. skyrius, dr. V. Paprocko iniciatyva, paskelbė konkursą, parašyti eilėraščių pagerbimui lietuvių, išvežtų į Sibirą. Jury komisija, gavusi konkurso skelbtus eilėraščius, nusprendė geriausiu „Paskutinis birželis“. Atidarius voką, pasirodė, kad Ryto slapyvardžiu konkurse dalyvavo poetė-rašytoja — Birutė Pukelevičiūtė, kuriai pažadėti 500 dolerių buvo įteikti Čikagoj, dalyvaujant autorei, F. L. Valdybų nariams ir svečiams.

Paskui N. Y. Frat. Lith. skyrius paskelbė antrą konkursą sukurti tam eilėraščiui gaidas — melodiją, skiriant taip pat 500 dolerių. Į konkursą atsiliepė 6 kompozitoriai. Jury komisija rado, kad geriausias kūrinys buvo komp. Br. Budriūno, kuriam ir buvo išmokėta žadėta premija 500 dol.

1972 m. Illinois F. L. skyrius, jaunųjų fraternitėčių iniciatyva, vadovaujant dr. M. Vygantui, paskelbė konkursą sukurti meno kūrinį, įamžinti Simo Kudirkos šuolį į laisvę ir Romo Kalantos susideginimą su šūkiu — laisvės Lietuvai. Gauta virš 30 meto kūrinų, kuriems 1973 m. birželio m. 9-17 dienomis, Jaunimo Centre buvo suruošta paroda. Jury komisija, susidedanti iš skulpt. P. Alekso, dail. Varnelio ir meno kritiko prof. R. Genzel'io, premijavo meno kūrinį, įvertindama juos ne iš ideologinės pusės, bet iš meno atlikimo ir iš simbolinio jų įvertinimo, kas lietuviuose sukėlė nepasitenkinimo. Atrodo, kad tai įvyko dėl daliai dalyvavimo Jury komisijoj nelietuvio profesoriaus, kuriam konkurso ideologinė pusė visai buvo nesvarbi. Tai gyvenimo pamoka. Išmokėta 3 premijos po 500 dolerių.

SUKAKTYS IR MINĖJIMAI

1957 m. Illinois Gyd. Frat. Lith. skyrius minėjo Dr. Jono Basanavičiaus 30 metų mirties sukaktį. Prof. Oželis skaitė paskaitą. Šia proga buvo paminėtas ir peranksti miręs Korp. nepaprastas

narys Komp. S. Šimkus, kurio gimimo sukaktis 70 m. išpultų šiais metais. Apie Komp. S. Šimkų įdomų pranešimą padarė dramos artistas Stasys Pilka, korp. nepaprastas narys.

1968 m. X.19 d. įvyko Korp. F. L. suvažiavimas, 60 metų Korp. F. L. įkūrimo sukakties proga. Dr. V. Ingelevičius padarė pranešimą apie Korporacijos nueitą, kartais ir gruoblėtą kelią.

Dr. B. Matulionis pranešė savo įspūdžius iš pokalbio su svečiu iš Lietuvos. Suvažiavimo proga nutarta skirti Lietuvių Fondui 1000 dolerių.

1975.V.25 visuotiniam F. L. narių suvažiavime nutarta inkorporuoti Korp. „Patria“, nes mūsų emigracijos sąlygose tenka ieškoti kelių apsijungimo į didesnius vienetus sėkmingesniai veikimui.

1978.IX.3 d. įvyko Čikagoj visuotinis Korp. F. L. suvažiavimas paminėti 70 metų Korporacijos įkūrimo sukaktį. Tėvų Jėzuitų koplyčioj įvyko pamaldos už mirusius ir žuvusius Korp. Fraternitas Lithuanica-Patria narius ir nares. Po pamaldų padėtas vainikas prie žuvusiems už Lietuvos laisvę paminklo. Vyriausias amžiumi dalyvavęs suvažiavime uždegė ugnį ant aukuro prie paminklo. Sugiedota Marijos giesmė ir Lietuvos himnas.

Holiday Inn suvažiavimo dalyviai ir svečiai turėjo bendrus pietus. Po pietų įvyko visuotinis narių susirinkimas, kuriame Korp. skyrių atstovai pranešė apie skyrių veiklą. Centrinėn Valdybon perrinkti: V. Tauras, M. Vygantas, E. Giedraitienė, A. Garūnas ir P. Janušienė, kandidatai — A. Paulius ir A. Mačiuikienė. Nutarta išleisti papildomą Korporacijos F. L. metraštį.

Iškilmingas sukaktuvinis Korp. F. L. posėdis įvyko vakare Lietuvių Tautiniuose namuose. Į garbės prezidiumą pakviesta gen. konsulė J. Daužvardienė, Patria atstovė dr. E. Giedraitienė, Vyrijos „Plienų“ atstovas inž. A. Didžiulis ir „Gaja“ Korp atstovas dr. Pemkus. Centrinės valdybos nariai, dr. V. Tauras, dr. A. Garūnas ir suvažiavimo sekretorius J. Kriaučiūnas prisijungė prie garbės prezidiumo.

Sveikino gen. konsulė Daužvardienė, Korp. „Gaja“ atstovas dr. K. Pemkus, Vyrijos Plienų atstovas inž. A. Didžiulis ir kiti. Perskaityta sveikinimai raštu. Dr. M. Vygantas, jaunųjų fraternitėčių vardu sveikino suvažiavusius narius ir pranešė apie fraternitėčių veiklą ne tik korporacijoj, bet ir Amerikos ir Pasaulio Liet. Gydytojų Sąjungose, Lietuvių Fonde, Balfe, Alkoj, Tautos Fonde ir kitur. Fraternitėčiai dalyvauja ir lietuviškoj spaudoj. Tačiau reikėtų paraginti jaunuosius fraternitėčius, kad jie įsijungtų ir amerikiečių spaudoj, kur galima būtų išieiti į platesnius tarptautinius vandenis.

Dr. H. Brazaitis kalbėjo apie Korporacijos F. L. 70 metų nueitą kelią ir mūsų veiklą tremty.

Suvažiavimas nutarė priimti naujus Korp. nepaprastus narius inž. K. Oželį ir dr. Domą Giedraitį, kaip esantį Korp. Baltiensis narį.

Perskaitytas adresas, specialiai meniškai paruoštoji planketė, Korp. kūrėjui dr. V. Ingelevičiui.

Atsistojimu ir minutės susikaupimu pagerbti Korp. mirusieji ir žuvusieji nariai.

Meninę dalį atliko sol. P. Ragienė, pritariant Fausto Strolios styginiam ansamblui. Solistė įspūdingai padainavo Paskutinį birželį, o styginis orkestras pagrojo lietuviškų melodijų pynę. Užbaigai meninės programos solistė P. Ragienė padainavo Fraternitėčių himną.

1983.IX.4 ir 5 dienomis, PALG Sąjungos suvažiavimo metu, Korp. Fraternitas Lithuanica turėjo savo metinį visuotinį suvažiavimą paminėjimui savo 75 metų įkūrimo sukaktį. Prieš PALG Sąjungos banketą-vakarienę dr. S. Budrys skaitė paskaitą apie Korporacijos Fraternitas Lithuanica 75 metų nueitą kelią. Po pranešimo buvo meninė dalis, kurią atliko sol. Audronė Gaižiūnienė ir sol.

Rugsėjo m. 5 d. Tėvų Jėzuitų koplyčioj buvo atnašautos pamaldos už gydytojus, „Fraternitas

Lithuanica” ir Korp. „Gaja” narius. Tėvas S. J. Tamošaitis pasakė prasmingą pamokslą. Sol. A. Gaižiūnienė giedojo pamaldų metu. Po pamaldų prie žuvusiems už Lietuvos laisvę paminklo buvo atnešti Fraternitas Lithuanica ir PALG Sąjungos vainikai. Prie paminklo kalbėjo PALG Sąjungos pirmininkas dr. J. Valaitis ir Fraternitas Lithuanica Centrinės valdybos pirmininkas dr. V. Tauras.

Apeigoms prie paminklo vadovavo inž. K. Oželis. Sugiedota Marijos giesmė ir Lietuvos himnas. Pamaldose ir apeigose prie žuvusiems už Lietuvos laisvę paminklo dalyvavo Lietuvos generalinė konsulė J. Daužvardienė.

Pietūs ir visuotinis narių susirinkimas įvyko Liet. Tautiniuose namuose. Išrinkta nauja Centrinė F. L. valdyba iš Ohio valstijos: Dr. H. Brazaitis, dr. J. Skrinška ir dr. V. Puškorius.

Fraternitas Lithuanica, švęsdama savo 75 metų deimantinį jubiliejų, turi konstatuoti gan liūdną gyvenimo tikrovę, kad mūsų daugelis vyresniosios ir vidurinėsios kartos narių baigė šią žemišką kelionę ir juos priglaudė svetinga Amerikos žemė. Šiandieną viltys greitai grįžti tėvynėn dingio, ne taip, kaip anais rusų caro laikais, fraternitėčiai kūrėjai ir korp. pirmūnai laukė progos grįžti

(Tęsinys 44 psl.)

Lietuvių Gydytojų korporacija „Fraternitas Lituonica” minint deimantinę sukaktį 1908-1983.

Iš k. j d. sėdi: V. Raslavičius, P. Janušonienė, M. Vygantas, Žukaitė-Graudalienė, K. Jucas, G. Maciūnienė, A. Maciūnas, E. Giedraitienė, F. V. Kaunas, generalinė konsulė J. Daužvardienė, V. Puškorius, V. Tauras, R. Vienužis, A. Taurienė, V. Pavilanis, A. Garūnas, K. Aglinskas, P. Mažeika.

Stovi: M. Brazaitis, S. Budrys, J. Gurk, A. Tauras, Š. Tauras, V. Šulna, M. Griauzdė, A. Vanagūnas, V. Avižonis, Inž. K. Oželis ir D. Giedraitis.

Foto P. Malėtos

NAUJA „GAJOS” KORP. VALDYBA⁴⁵

Šių metų pradžioje buvo išrinkta nauja valdyba, kuri pasiskirstė pareigomis sekančiai: K. Ambrozaitis, M.D. — pirm., Albina Prunskis, M.D. — vicep., Antanas G. Razma, M.D. — vicep., Danutė Saliklis, D.D.S. — sekretorė ir A. Lipskis, M.D. — išdininkas. Valdyba sušauks šiais metais keturius susirinkimus su moksline programa, daugumoje iš medicinos etikos srities. Korporacija aktyviai reiškiasi ir sveikatos srityje, įsijungė į Lietuvių Bendruomenės Socialinių Reikalų Tarybos suruoštoje lietuviams padėti ambulatorijoje Čikagoje, kur dr. Antanas G. Razma, Jr. ir dr. Linas Sidrys skiria daug valandų. Korporacija organizuoja šiai ambulatorijai ir vaistų tiekimą. Valdyba sudarė ilgalaikę sutartį su At-kų Namų Taryba Lemonte, Illinois ir įsteigė savo būstinę ir rūpinasi jos įrengimu Valdybos reikalų vedėja yra pakviesta dr. Alina Lipskienė.

„GAJOS” korp. paskyrė 1000 dol. „Margučio” leidžiamai kun. V. Bagdonavičiaus knygai paremti, 500 dol. LB Soc. Reik. Ambulatorijai paremti Čikagoje ir 200 dol. ligoniams paremti.

PAVASARINIS „GAJOS” SUSIRINKIMAS įvyko balandžio 15 d. Velykinį susikaupimą pravedė kun. dr. V. Rimšelis. Laikė puikiai paruoštą pusryčių buvo diskutuota korporacijos veiklos programa. Dr. A. G. Razma vadovavo simpoziumui tema: „Gydytojo ir krikščionio pareigų suderinimas”. Dr. Augusta Šaulytė kalbėjo apie šį suderinimą asmeniniame gyvenime. Dr. Aloyzas Pakalniškis kalbėjo apie šį suderinimą profesiniame gyvenime ir dr. Antanas G. Razma — apie

„Gajos” valdyba su garbės svečiais: 1-moj eilėj D. Saliklytė DDS, — sekretorė, K. Pemkus, M.D., At-kų Fed. vadas, Albina Prunskienė, M.D. — vicepirm. jaunimo reikalams, J. Meškauskas, M.D. — garbės pirmininkas, A. Razma, M.D. — vicepirm. mokslo programom, K. Ambrozaitis, — pirm.

Foto Z. Degutis

suderinimą at-kame gyvenime ir konkrečiuose darbuose ir visuomenėje ir medicininę ir moralinę pagalbą jos reikalingiems. Po prelegentų, dar vyko gyvos diskusijos. Susirinkime dalyvavo 65 asmenys.

A. S.

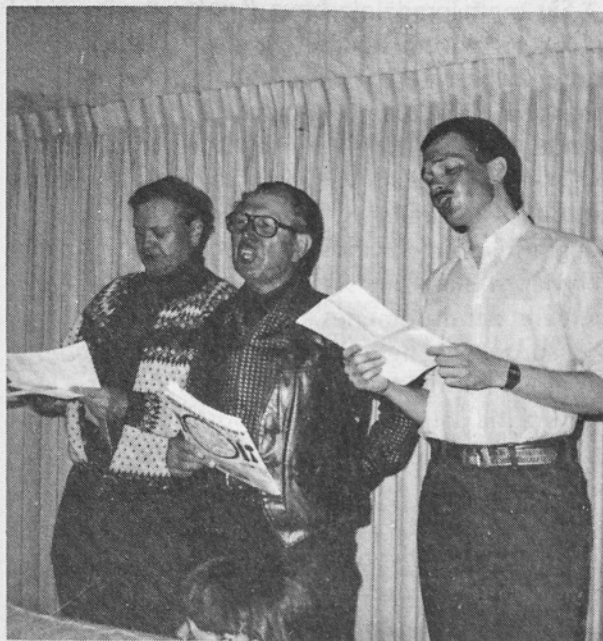
Dr. Alina Lipskienė sausio mėn. buvo susirgusi ir gydėsi ligoninėje Floridoje. Šiuo metu grįžo į La Grange, Ill. Dr. Antanas Lipskis užbaigė medicinos praktiką, kuria sėkmingai vertėsi daug metų Čikagos priemiestyje. Ateityje mano daugiau laiko praleisti Floridoje ir skirti laiko tapybai.

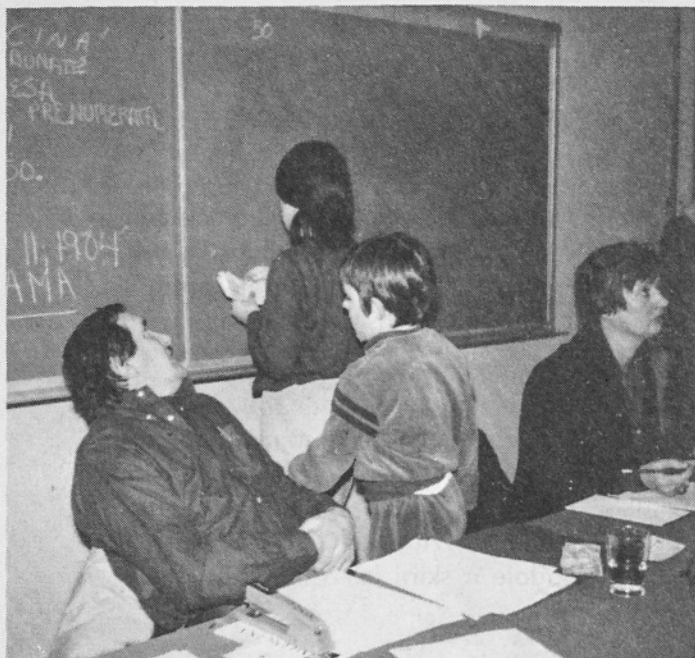
Dr. A. Razma Jr., dr. A. Pakalniškis, dr. A. Šaulytė ir dalyviai,
Medicina, Nr. 1 (63) 1984

Daliai ne tas vynas patinka

Linksmieji broliai — trūksta Ambrozaičio.

Vygtantai talkininkauja seminaro registracijai.

„Užguitas“ Koncė tarp mergelių.

(Atkelta iš 42 psl.)

tėvynėn ir ten nešti ne tik sveikatingumo, bet ir lietuviškos kultūros ir visuomeninio darbo pradus.

Nors mūsų Korp. Kūrėjų ir pirmūnų gretos retėja, bet džiugu yra konstatuoti faktas, kad įsijungia į mūsų eiles jaunos jėgos, naujas narių elitas, kuris, reikia manyti, sulauks tos dienos, kada Korp. ideologija galės būti laisvai parvežta Lietuvon, taip kaip mūsų Korp. kūrėjai ir pirmūnai ją parvežė iš anų laikų Rusijos.

O mes, būdami Korporacijos šimtinio gyvenimo pradžios kelyje, tikim į Korporacijos nemirtinumą ir jos išlikimą, nors ir gruoblėtame tremties gyvenimo kelyje.

Fraternitas, humanitas tejungia mus tvirtai,
Žmonijai dirbt, Tėvynę kelt mūs darbo
pamatai . . .

DR. V. TAURAS

Šio straipsnio klaidų atitaisymai: „Medicinos Nr. 2, 1983 m. aštuntoj eilutėj iš viršaus, išleista dr. A. Jurgelionio pavardė. Turi būti pirmūną **Dr. A. Jurgelionį**, kuris ir t.t.

Ten pat, pusl. 30, turi būti: **B. Minelgos** leidinį „**Džiova Lietuvos Kaime**, išleido Draugija kovai su tuberkulioze, bet ne Frat. Lith.

1985 METŲ LAMA SEMINARAS ŠVEICARIJOJE!

Baigiantys šių metų LAMA seminarui daugumos dalyvių pritarimu sumanyta ištirti LAMA seminaro galimybes Austrijos ar Šveicarijos kalnuose. Mūsų kelionių vadovė B. Zalatorienė rado galimybę dvejose vietovėse Šveicarijoj.

INTERLAKEN'as — vietovė 1860 pėdų aukštumoje, žinomas tarptautinis kurortas ir slidinėjimo vieta. 5000 gyventojų miestelis netori Berno. Vietovė turi 125 mylias prižiūrimų slinidėjimui takų su 41 liftu, iš kurių 21 virvinis, 7 — traukinukai, 3 — vėgonėlių, 7 — kėdiniai ir 2 autobusiniai liftai. Per valandą gali pakelti iki 26,000 slidinėtojų. Slidinėjimo takai iki 9700 pėdų aukštumo. Ilgiausias takas 5 mylios. Lengvai pasiekiami Lucernas ir Bernas. Vietovė įsikūrus prie seno Augustijonų vienuolyno. Apstu įvairių pramoginių vietų ir valgyklų. Puikūs gamtovaizdžiai (Jungfrau kalnas ir pn.).

Kita vieta DAVOS (Davos-Platz ir Davos-Dorf) — 5100 pėdų aukštume. Prabangesnė ir populiarnesnė vieta. Slidinėjama abejose kalnų pusėse, susieina 5-kios slidinėjimo vietovės. Davos turi 75 km. slidinėjimo takų, su 38 liftais. Puikios „cross country“ slidinėjimo vietos.

Liftų kaina \$80 abejose vietose. Interlakenas kiek toliau nuvažiuoti. Davos čia pat. Bilietus galima tik vietoj nusipirkti, nes reikia nuotraukos.

Kainos nuo Čikagos į Interlaken'ą lėktuvu, pervežimu, viešbučiu, pusryčiais ir vakariene maždaug \$970. Davos visa tai kainuotų \$200 daugiau.

Viskas atrodo labai puikiai, tik savo apsisprendimu turime padrąsinti mūsų kelionių vadovę, kad ji galėtų pradėti organizavimą. Rašykite p. B. Zalatorienei kokioj vietovėj pageidaujate Seminaras įvyktų 1985 metų Vasario mėn. 14-23 d.

Birutė Zalatorienė
Travel Advisers, Inc.
1515 N. Harlem
Suite 110, Oak Park, IL 60302
Tel.: 312-524-2244, Namų 312-788-9071

1887 75 11 7 1/2